ព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

នមោ មេ សព្វពុទ្ធានំឧប្បន្នានំ មហេសិនំ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះពុទ្ធជា ម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះគឺ)

១.**តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ** -ព្រះតណ្ហង្ករ ព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ

២.**មេធង្ករោ មហាយសោ** -ព្រះមេធង្ករ ព្រះអង្គមានយសធំ

៣.**សរណង្ករោលោកហិតោ** -ព្រះសរណង្ករ ព្រះអង្គធ្វើជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ។

៤.**ទីបង្ករោ ជុតិន្ធរោ**-ព្រះទីបង្ករ ព្រះ អង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង

៥.**កោណ្ឌញ្ញោ ជនបាមោក្ខោ**-ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាននៃពពួកជន ។

៦.**មង្គលោ បុរិសាសភោ** -ព្រះមង្គល ព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ

៧.**សុមនោ សុមនោ ធីរោ** - ព្រះសុមន ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញមានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ

៨_រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ _ព្រះរេវត ព្រះអង្គញាំងសេចក្តីត្រេកអរអោយចំរើន ។

៩_សោភិតោ គុណសម្បន្នោ _ព្រះសោភិត ព្រះអង្គបរិបូណដោយព្រះគុណ ។

១០_អនោមទស្សី ជនុត្តមោ _ ព្រះអនោម ទស្សីព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន ។

១១_បទុមោ លោកបជ្ជោតោ _ព្រះបទុម ព្រះអង្គញាំងលោក ឱ្យភ្លឺស្វាង

១២_នារទោ វរសារថី _ព្រះនារទ ព្រះអង្គដូចសារថីដ៏ប្រសើរ

១៣_បទុមុត្តរោ សត្តសារោ_ព្រះបទុមុត្តរ ព្រះអង្គជាខ្លឹមសារនៃពូកសត្វ ។

១៤_សុមេធោ អប្បដិបុគ្គលោ _ព្រះសុមេធ ព្រះអង្គរកបុគ្គប្រៀបដូចគ្មាន ។

១៥_សុជាតោ សព្វលោកគ្គោ _ព្រះសុជាត ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោកទាំងពួង ។

១៦_បិយទស្សី នរាសភោ_ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន

១៧_អត្ថទស្សី ការុណិកោ_ព្រះអត្ថទស្សី ព្រះអង្គប្រកបដោយករុណា

១៨_ធម្មទស្សី តមោនុទោ_ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោបង់នូវងងឹត

១៩.**សិទ្ធត្ថោ អសមោលោកេ** -ព្រះសិទ្ធត្ថ ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាស្មើក្នុងលោក ។

២០.**តិស្សោ ច វទតំ វរោ** -ព្រះតិស្ស ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញខាងសំដីទាំងឡាយ ។

២១.**ផុស្សោ ច វរទោ ពុទ្ធោ** -ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមផុស្ស ព្រះអង្គប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ។

២២.**វិបស្សី ច អនូបមោ**- ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ ។

២៣.**សិខី សព្វហិតោ សត្ថា** -ព្រះសិខី ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅធ្វើអោយជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វទាំងពួង ។

២៤.**វេស្សភូ សុខទាយកោ**-ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទាននូវ សេចក្តីសុខ។

២៥.**កកុសន្ធោ សត្ថវាហោ** -ព្រះកកុសន្ធ ព្រះអង្គនាំសត្វចេញចាកផ្លូវឆ្ងាយដាច់ស្រយាល គឺ កិលេស ។

២៦.**កោនាគមនោ រណញ្ជហោ** -ព្រះកោនា គមន ព្រះអង្គបំបាត់បង់នូវសត្រូវ គឺកិលេស ។

២៧_កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ _ព្រះកស្សប ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរី

២៨_គោតមោ សក្យបុង្គវោ _ព្រះគោតម ព្រះអង្គ ប្រសើរចម្បង ជាងពួកសក្យរាជ ។

ឯតទគ្គ-អសីតិមហាសាវក

សុត្តបិដកអង្គុត្តរនិកាយឯកទុកនិបាតបឋមភាគភាគ៤០,ទំព័រ៥៣

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ រត្តញ្ញូនំ យទិទំ អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោ ។ មហាបញ្ញានំ យទិទំ សារីបុត្តោ ។ ឥទ្ធិមន្តានំ យទិទំ មហាមោគ្គល្លានោ ។ ធុតវាទានំ យទិទំ មហាកស្សបោ ។ ទិព្វចក្ខុកានំ យទិទំ អនុរុទ្ធោ ឧច្ចាកុលិកានំ យទិទំ ភទ្ទិយោ កាឡិគោធាយ បុត្តោ ។មញ្ជុស្សរានំ យទិទំ លកុណ្ឌក ភទ្ទិយោ ។ សីហនាទិកានំ យទិទំ បិណ្ឌោលភារទ្វាជោ ។ ធម្មកថិកានំ យទិទំបុណ្ណោ មន្តានីបុត្តោ ។ សង្ខិត្តេន ភាសិតស្ស វិត្ថារេន អត្ថំ វិភជន្តានំ យទិទំ មហាកច្ចានោតិ ។

(វគ្គោ បឋមោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ មនោមយំ កាយំ អភិនិម្មិនន្តានំ យទិទំ ចុល្លបន្ថកោ ។ ចេតោវិវដ្ដកុសលានំ យទិទំ ចុល្លបន្ថកោ ។ បញ្ញាវិវដ្ដកុសលានំ យទិទំ មហាបន្ថកោ អរណាវិហារីនំ យទិទំ សុភូតិ ។ទក្ខិណេយ្យានំ នយទិទំ សុភូតិ អារញ្ញកានំ យទិទំ រេវតោ ខទិរវនិយោ ឈាយីនំ យទិទំ កង្ខារេវតោ ។ អារទ្ធវីរិយានំ យទិទំ សោណោ កោលិវិសោ។ កល្យាណវាក្ករណានំ យទិទំ សោណោ កុដិកណ្ណោ ។ លាភីនំ យទិទំសីវលី ។ សទ្ធាធិមុត្តានំ យទិទំ វក្កលីតិ ។

(វគ្គោ ទុតិយោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ សិក្ខាកាមានំ យទិទំ រាហុលោ ។ សទ្ធាបព្វជិតានំ យទិទំ រដ្ឋបាលោ ។ បឋមំ សលាកំ គណ្ហន្តានំ យទិទំ កុណ្ឌធានោ ។ បដិភាណវន្តានំ យទិទំ វង្គីសោ ។ សមន្តបាសាទិកានំ យទិទំ ឧបសេនោ វង្គន្តបុត្តោ ។ សេនាសនបញ្ញាបកានំ យទិទំ ទព្វោ មល្លបុត្តោ ។ ទេវតានំ បិយមនាបានំ យទិទំ បិលិន្ទវច្ឆោ ។ ខិប្បាភិញ្ញានំ យទិទំ ពាហិយោ ទារុចីរិយោ ។ ចិត្តកថិកានំ យទិទំ កុមារកស្សបោ ។ បដិសម្ភិទប្បត្តានំ យទិទំ មហាកោដ្ឋិតោ ។

(វគ្គោ តតិយោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ ពហុស្សុតានំ យទិទំ អានន្ទោ ។ សតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ ។ គតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ ។ ធិតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ ឧបដ្ឋាកានំ យទិទំ អានន្ទោ ។ មហាបរិសានំ យទិទំ ឧរុវេលកស្សបោ ។ កុលប្បសាទកានំ យទិទំ កាឡុទាយិ ។ អប្បាពាធានំ យទិទំ ពក្កុលោ ។ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរន្តានំ យទិទំ សោភិតោ ។ វិនយធរានំ យទិទំ ឧបាលិ ។ ភិក្ខុនោវាទកានំ យទិទំ នន្ទកោ ។ ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារានំ យទិទំ នន្ទោ ។ ភិក្ខុនិវាទកានំ យទិទំ មហាកប្បិនោ ។ តេជោធាតុ កុសលានំ យទិទំ សាគតោ ។ បដិភាណេយ្យកានំ យទិទំ រាធោ ។ លូខចីវរធរានំ យទិទំ មោឃរាជាតិ។

(ទគ្គោ ចតុត្ថោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវិកានំ ភិក្ខុនីនំ រត្តញ្ញូនំ យទិទំ មហាប ជាបតី គោតមី ។ មហាបញ្ញានំ យទិទំ ខេមា ។ ឥទ្ធិមន្តីនំ យទិទំ ឧប្បលវណ្ណា ។វិនយធរានំ យទិទំ បដាចារា ។ ធម្មកថិកានំ យទិទំ ធម្មទិន្នា ។ ឈាយិនីនំ យទិទំ នន្ទា។ អារទ្ធវីរិយានំ យទិទំ សោណា ទិព្វចក្ខុកានំ យទិទំ សកុលា ។ ខិប្បាភិញ្ញានំ យទិទំ ភទ្ទាកុណ្ឌលកេសា ។ បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរន្តីនំ យទិទំ ភទ្ទាកបិលានី ។ មហាភិញ្ញាបត្តានំ យទិទំ ភទ្ទា កច្ចានា ។ លូខចីវរធរានំ យទិទំ កិសាគោតមី ។ សទ្ធាធិមុត្តានំ យទិទំ សិគាលមាតាតិ ។

(វគ្គោ បញ្ចមោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ឧបាសកានំ បឋមំ សរណំ គច្ឆន្តានំ យទិទំ តបុស្សភល្លិកា វាណិជា ។ ទាយកានំ យទិទំ សុទត្តោ គហបតិ អនាថបិណ្ឌិកោ ។ ធម្មកថិកានំ យទិទំ ចិត្តោ គហបតិ មច្ឆិកសណ្ឌិកោ ។ ចតូហិ សង្គហវត្ថូហិ បរិសំ សង្គណ្ហន្តានំ យទិទំ ហត្ថកោអាឡវកោ ។ បណីតទាយកានំ យទិទំ មហានាមោ សក្កោ ។ មនាបទាយកានំ យទិទំ ឧគ្គោ គហបតិ វេសាលិកោ ។ សង្ឃុបដ្ឋាកានំ យទិទំ ឧគ្គតោ គហបតិ ។ អវេច្ចប្បសន្នានំ យទិទំ សូរោ អម្ពដ្ឋោ ។ បុគ្គលប្បសន្នានំ យទិទំ ជីវកោ កោមារភច្ចោ ។ វិស្សាសកានំ យទិទំ នកុលបិតា គហបតីតិ ។

(ទុត្តោ ឆដ្ឋោ)

ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវិកានំ ឧបាសិកានំ បឋមំ សរណំ គច្ឆន្តីនំ យទិទំ សុជាតា សេនានិធីតា ។ ទាយិកានំ យទិទំវិសាខា មិគារមាតា ។ ពហុស្សុតានំ យទិទំ ខុជ្ជុត្តរា ។ មេត្តាវិហារីនំ យទិទំ សមាវតី ។ ឈាយីនំ យទិទំ ឧត្តរា នន្ទមាតា ។ បណីតទាយិកានំ យទិទំ សុប្បវាសា កោលិយធីតា ។ គិលានុបដ្ឋាកីនំ យទិទំ សុប្បិយា ឧបាសិកា ។ អវេច្ចប្បសន្នានំ យទិទំ កាតិយានី ។ វិស្សាសិកានំ យទិទំ នកុលមាតា គហបតានី ។ អនុស្សវប្បសន្នានំ យទិទំ កាលីឧបាសិកា កុររយរិកាតិ ។

(វគ្គោ សត្តមោ)

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ សូត្រនេះ (ឈ្មោះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ) គឺ ខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា :

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិគទាយេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃ ឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅនូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងទីនោះ ឯង (ឱ្យតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះថា) :

ទ្វេមេ ភិក្ខវេ អន្តា បព្វជិតេន ន សេវិតព្វា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិ អមខាងដ៏លាមកអាក្រក់ ទាំងឡាយពីរ ប្រការនេះ បព្វជិតមិនគួរសេពគប់ គឺថាមិនគួរ ប្រព្រឹត្តឡើយ ។

កតមេ ទ្វេ អន្តធម៌ទាំងឡាយ ពីរយ៉ាងនោះដូចម្តេច ?

យោ ចាយំ កាមេសុ កាមសុខល្លិកានុយោគោ ធម៌ណា

ដែលប្រកបខ្លួន ឱ្យជាប់ជំពាក់ដោយកាម ក្នុងកាមទាំងឡាយ

ហីនោ ជាធម៌ថោកទាប

គម្មោ ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក

បោថុជ្ជនិកោ ជាធម៌របស់បុថុជ្ជន

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ

យោ ចាយំ អត្តកិលមថានុយោគោ ធម៌ណាដែលប្រកប

សេចក្តីលំបាកដល់ខ្លួន

ទុក្ខោ ជាហេតុនាំឱ្យលំបាកកាយទទេៗ

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ

ឯតេ តេ ខោ ភិក្ខវេ ឧភោ អន្តេ អនុបគម្ម មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល មិនលាយច្រឡំ ដោយអន្តធម៌ទាំងឡាយ ពីរយ៉ាងនេះឯង ដែលតថាគតបាន ត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឱ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ (ភ្នែក គឺប្រាជ្ញា) ធ្វើឱ្យ កើត សេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រំងាប់ ដើម្បី សេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ។

កតមា ច សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមាបដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល ដែលតថាគតបានត្រាស់ ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឱ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រំងាប់ ដើម្បីសេចក្តី ដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ នោះ តើដូចម្តេច ?

អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ អដ្ឋង្គិកមគ្គ គឺធម៌ដូច ជាផ្លូវ មានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរនេះឯង (ហៅថា សេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាកណ្តាល)

សេយ្យថីទំ អដ្ឋង្គិកមគ្គនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ?

សម្មាទិដ្ឋិ ប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ

សម្មាសង្កប្បោ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ

សម្មាវាចា សម្តីត្រូវ

សម្មាកម្មន្តោ ការងារត្រូវ

សម្មាអាជីវោ កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ

សម្មាវាយាមោ ព្យាយាមត្រូវ

សម្មាសតិ សេចក្តីរឭកត្រូវ

សម្មាសមាធិ កិរិយាតម្កល់ចិត្តឱ្យនឹងត្រូវ

អយំ ខោ សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមាបដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គ នេះឯង ដែលហៅថា សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល ដែលតថាគត បានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិ ធ្វើឱ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សេចក្តីស្ងប់រំងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹង ដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ ជាតិបិ ទុក្ខា ជរាបិ ទុក្ខា (ព្យាធិបិ ទុក្ខោ) មរណម្បិ ទុក្ខំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសាបិ ទុក្ខា អប្បិយេហិ សម្បយោគោ ទុក្ខោ បិយេហិ វិប្បយោគោ ទុក្ខោ យម្បិច្ឆំ ន លភតិ តម្បិ ទុក្ខំ សង្ខិត្តេន បញ្ចុបាទានក្ខន្ធា ទុក្ខា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជាតិ គឺកិរិយាកកើត នៃខន្ធ ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ជរា គឺកិរិយាចាស់គ្រាំគ្រានៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ(ព្យាធិ គឺជំងឺតម្កាត់ទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ) មរណៈ គឺកិរិយាបែកធ្លាយនៃខន្ធ ក៏ជា ហេតុនាំមកនូវទុក្ខ សេចក្តីសោក ខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុ

នាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាប្រកបដោយសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាព្រាត់ប្រាស ចាកសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កាលបើចង់បាននូវវត្ថុណាមួយហើយ មិនបាន នូវវត្ថុនោះ កិរិយាមិនបាននោះ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ឧបាទានក្ខន្ធ ទាំងឡាយ ៥ ដែលតថាគតសម្តែងហើយ ដោយ បំប្រួញ ក៏ជាហេតុ នាំមកនូវទុក្ខ កងទុក្ខមានជាតិជាដើមនេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ យាយំ តណ្ហា បោនោព្ភវិកា នន្ទិរាគសហគតា តត្រ តត្រាភិនន្ទិនី សេយ្យថីទំ កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តណ្ហាឯណា ដែលរមែងតាក់តែងនូវភពថ្មី ប្រកបដោយតម្រេក ដោយអំណាច នៃសេចក្តីត្រេកត្រអាល មានកិរិយារីករាយក្នុង អារម្មណ៍នោះៗ ជាប្រក្រតីតណ្ហានោះ ដូចម្តេចខ្លះ ?

(តណ្ហា នោះ) គឺកាមតណ្ហា ១ ភវតណ្ហា ១ វិភវតណ្ហា ១ តណ្ហាទាំង ៣ នេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ យោ តស្សាយេវ តណ្ហាយ អសេសវិរាគនិរោធោ ចាគោ បដិនិស្សគ្គោ មុត្តិ អនាលយោ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហា នោះ ដោយអរិយមគ្គមិនឱ្យមានសេសសល់ កិរិយាលះបង់នូវ តណ្ហានោះ កិរិយារលាស់ចោល នូវតណ្ហានោះ កិរិយារួចផុត ចាកតណ្ហានោះ កិរិយាមិនមានអាល័យ ក្នុងតណ្ហានោះឯណា កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហា ដោយអរិយមគ្គមិនឱ្យមាន សេសសល់ ជាដើមនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ សេយ្យថីទំ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មា សង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គដ៏ប្រសើរ នេះឯង ដូចម្តេចខ្លះ ? គឺប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ សម្តីត្រូវ ការងារត្រូវ កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ព្យាយាមត្រូវ សេចក្តីរឭកត្រូវ កិរិយាតម្កល់ ចិត្តឱ្យនឹងត្រូវ អដ្ឋង្គិកមគ្គដ៏ប្រសើរ នេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ។

(កាលត្រាស់ទេសនានូវលក្ខណៈនៃអរិយសច្ច ៤ ប្រការ ដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ទេសនានូវញាណទាំង ៣ ប្រការ គឺ សច្ចញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ កតញ្ញាណ ឱ្យទូទៅក្នុងអរិយសច្ច ៤ តទៅទៀតថា) :

ឥទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើត ឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញេយ្យន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើង ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម

តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែកំណត់ដឹងដោយបញ្ញា ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាតន្តិ មេ ភិក្ខវេ ពុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង តថាគត កំណត់ដឹងបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ ពុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់

តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង តថាគត គួរតែលះបង់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហីនន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើង ហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម

តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតលះបង់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើង ហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់ បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម

តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះ ឯង គួរតែធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើង ហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះ ឯង តថាគតធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

ឥទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម

តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវេតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើង ហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំង-ឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែចម្រើនឱ្យកើត ឡើង ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវិតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើត ឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺ

ភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែល ពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទាអរិយសច្ចនេះឯង តថាគត ចម្រើនឱ្យកើតបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

យាវកីវញ្ច មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្តំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ អហោសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញ ច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្តៈ ៣ មានអាការ ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធ ល្អ មានដល់តថាគត អស់កាលត្រឹមណា ។

នេវ តាវាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ក៏មិនទាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹង នូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀត ក្រៃលែងជាងក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួក

សត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្ស ដ៏សេស អស់កាល ត្រឹមណោះនៅឡើយទេ ។

យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ សុវិសុទ្ធំ អហោសិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញ ច្បាស់តាមពិត មាន បរិវដ្តៈ ៣ មានអាការ ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នេះ បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត ក្នុងកាលឯណា ។

អថាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្ដេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹង នូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្ដីដឹងឯទៀត ក្រៃលែងជាងក្នុងលោក ព្រមទាំង ទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំង សមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេព និងមនុស្ស ដ៏សេស ក្នុងកាលណោះឯង ។

ញាណញ្ច បន មេ ទស្សនំ ឧទបាទិ អកុប្បា មេ វិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់កើតឡើងហើយ ដល់តថាគតដូច្នេះថា សេចក្តីរួច ផុតវិសេស របស់តថាគត មិនប្រែត្រឡប់កម្រើកទៀតឡើយ ជាតិនេះ ក៏ជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មី គឺការ ត្រឡប់កើតទៀត ក៏មិនមានឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ទេសនា

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រនេះ (ចប់ហើយ) ។

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុន្តិ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ រីករាយនឹងភាសិត របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយក្រៃពេក ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ ឧទបាទិ នាកាលវេយ្យាករណ៍ គឺព្រះសូត្រដែលឥតមានគាថានេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ កំពុងត្រាស់ទេសនា ធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ

ដ៏ប្រាសចាកធូលី គឺរាគៈ ប្រាសចាកមន្ទិល (គឺអកុសល) កើតឡើងហើយ ដល់ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុថា :

យំ កិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វន្តំ និរោធធម្មន្តិ ធម្មជាតិណាមួយមានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតិនោះទាំងអស់ មានកិរិយារលត់ទៅជាធម្មតា ។

បវត្តិតេ ច ភគវតា ធម្មចក្កេ ក៏នាកាលព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាចប់ហើយ ។

ភុម្មា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារាណសិយំ ឥសិបតនេមិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ ភុម្មទេវតាទាំងឡាយ ក៏ញុំាងសំឡេង ឱ្យលាន់ឮឡើងដូច្នេះថា ចក្រ គឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណា មួយក្រៃលែងជាង គឺសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តីក្នុងលោក សម្តែងពុំបានឡើយ

មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គត្រាស់ សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ភុម្មានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ចាតុម្មហារាជិកា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជ បានឮសំឡេងនៃភុម្មទេវតាទាំងឡាយហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឱ្យ លាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តី សរសើរដូចគ្នា) ។

ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តាវត្តឹសា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តាវត្តិង្ស បានឮ សំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជហើយ ក៏ញុំាងសំឡេង ឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

តាវត្តឹសានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា យាមា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់យាមាបានឮសំឡេង នៃទេវតាក្នុងជាន់តាវត្តិង្ស ហើយក៏ញុំាងសំឡេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។

យាមានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តុសិតា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តុសិត បានឮសំឡេង នៃទេវតា ក្នុងជាន់យាមា ហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។

តុសិតានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា និម្មានរតី ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់និម្មានរតី បានឮ សំឡេងនៃទេវតា ក្នុងជាន់ តុសិត ហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឱ្យលាន់ ឮឡើង (ដោយសេចក្ដី សរសើរដូចគ្នា) ។

និម្មានរតីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តី បានឮសំឡេងនៃទេវតា ក្នុងជាន់និម្មានរតីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេង ឱ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្ដីសរសើរដូចគ្នា) ។

បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មកាយិកា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតម្ភគវតា ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ ទេវតាទាំងឡាយក្នុងពួកព្រហ្ម បានឮសំឡេងនៃ ទេវតាក្នុងជាន់ បរនិម្មិតវសវត្តីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេង

ឱ្យលាន់ឮ ឡើង ដូច្នេះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នក ឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោកសម្តែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវន ជិតក្រុងពារាណសី ។

ឥតិហ តេន ខណេន តេន មុហុត្តេន យាវ ព្រហ្មលោកា សទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆិ សំឡេងសាធុការលាន់ឮឡើង ទៅដរាបដល់ ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ក្នុងមួយរំពេចនោះ ដោយអាការ លាន់ឮត១ គ្នា ដូច្នេះ ។

អយញ្ច ទសសហស្សី លោកធាតុ សង្កម្បិ សម្បកម្បិ សម្បវេធិ ទាំងម៉ឺនលោកធាតុនេះ ក៏កក្រើកញាប់ញ័រទាំងខាងលើ ទាំងខាងក្រោម និងញាប់ញ័រក្នុងទិសទាំងពួង ។

អប្បមាណោ ច ឧឡារោ ឱភាសោ លោកេ បាតុរហោសិ អតិក្កម្ម ទេវានំ ទេវានុភាវន្តិ ទាំងរស្មីដ៏រុងរឿងក្រៃពេក នឹង ប្រមាណមិនបាន កន្លងលើសទេវានុភាព នៃទេវតាទាំងឡាយក៏កើតឡើង ប្រាកដក្នុងលោក។

អថខោ ភគវា ឧទានំ ឧទានេសិ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោ អញ្ញាសិ វត ភោ កោណ្ឌញ្ញោតិ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បន្លឺនូវឧទានវាចាថា ឱ ! កោណ្ឌញ្ញៈ បានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ឱ ! កោណ្ឌញ្ញៈ បានចេះដឹង ហើយហ្ន៎ ។

ឥតិហិទំ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោ ត្វេវ នាមំ អហោសីតិ ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យថា អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈ នេះឯង បានមកជាឈ្មោះនៃព្រះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុ ។

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចប់

អនត្តលក្ខណសូត្រ

ឯវំមេ សុតំ *សូត្រនេះ (ឈ្មោះអនត្តលក្ខណសូត្រ) គឺ ខ្ញុំ (ឈ្មោះអានន្ទ) បាន ស្តាប់មកហើយ យ៉ាងនេះថា ។*

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិគទាយេ *សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង ទីព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ៉នជិតក្រុងពារាណសី ។*

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ ហៅនូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះ (ឲ្យនាំគ្នាតាំងចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះ) ថា*

រូបំ ភិក្ខវេ អនត្តា *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបគឺ រាងកាយជាអនត្តាមិនមែន ជារបស់ខ្លួនឡើង ។*

រូបញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណា បើរូបនេះជារបស់ ខ្លួនពិតមែន ។

ន យិទំ រូបំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ រូបនេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ គឺ ជម្ងឺដម្កាត់ឡើយ ។

លព្ភេថ ច រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូបរបស់ អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាង នេះឡើយ ។

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ រូបំ អនត្តា តស្មា រូបំ អាពាធាយ សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូប ជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជារូប ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ ។

ន ច លព្ភតិ រូបេ ឯវំ មេ រូបំ ហោតុ ឯវំ មេ រូបំ មា អហោសីតិ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងរូបថា សូមឲ្យរូប របស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។

វេទនា អនត្តា *វេទនាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើង ?*

វេទនា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើវេទនានេះជារបស់ ខ្លួនពិតមែន ។*

ន យិទំ វេទនា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ *វេទនានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។*

លព្ភេថ ច វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន(នូវអំណាច)ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យ វេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។*

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វេទនា អនត្តា តស្មា វេទនា អាពាធាយ សំវត្តតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនាជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជា វេទនាចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ*

ន ច លព្ភតិ វេទនាយ ឯវំ មេ វេទនា ហោតុ ឯវំ មេ វេទនា មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូម ឲ្យ វេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។*

សញ្ញា អនត្តា *សញ្ញាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើង*

សញ្ញា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស *ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើសញ្ញានេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។*

ន យិទំ សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ *សញ្ញានេះក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។*

លព្ភេថ ច សញ្ញាយ ឯវំ មេ សញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យ សញ្ញារបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។*

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សញ្ញា អនត្តា តស្មា សញ្ញា អាពាធាយ សំវត្តតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សញ្ញាជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជាសញ្ញា ចេះតែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ ។*

ន ច លព្ភតិ សញ្ញាយ ឯវំ មេ សញ្ញា ហោតុ ឯវំ មេ សញ្ញា មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន(នូវអំណាច)ក្នុងសញ្ញាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញារបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ ។*

សង្ខារា អនត្តា *សង្ខារទាំងឡាយ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ*

សង្ខារា ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្សំសុ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណាបើ សង្ខារទាំងឡាយនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។*

ន យិទំ សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តេយ្យុំ *សង្ខារទាំងឡាយនេះ ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ ។*

លព្ភេថ ច សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុង សង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារ ទាំងឡាយ របស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយ របស់អញយ៉ាង នេះឡើយ ។*

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ សង្ខារា អនត្តា តស្មា សង្ខារា អាពាធាយ សំវត្តន្តិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះ បានជា សង្ខារទាំងឡាយចេះតែប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធ ។*

ន ច លព្ភតិ សង្ខារេសុ ឯវំ មេ សង្ខារា ហោន្តុ ឯវំ មេ សង្ខារា មា អហេសុន្តិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងឡាយ របស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំងឡាយរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។*

វិញ្ញាណំ អនត្តា *វិញ្ញាណមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើង*

វិញ្ញាណញ្ច ហិទំ ភិក្ខវេ អត្តា អភវិស្ស *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិន ណាបើវិញ្ញាណនេះជារបស់ខ្លួនពិតមែន ។*

ន យិទំ វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តេយ្យ *វិញ្ញាណនេះ ក៏មិនគប្បីប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអាពាធឡើយ*

លព្ភេថ ច វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។*

យស្មា ច ខោ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ អនត្តា តស្មា វិញ្ញាណំ អាពាធាយ សំវត្តតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិញ្ញាណជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះបានជា វិញ្ញាណបេះ តែប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអាពាធ ។*

ន ច លព្ភតិ វិញ្ញាណេ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ ហោតុ ឯវំ មេ វិញ្ញាណំ មា អហោសីតិ *ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា*

សូមឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញ យ៉ាងនេះឡើយ ។

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ រូបំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នក ទាំងឡាយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច រូបទៀងឬមិនទៀង?*

អនិច្ចំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន រូបមិនទៀងទេ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ *របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ?*

ទុក្ខំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ *ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ ឃើញនូវរបស់ នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ។*

នោ ហេតំ ភន្តេ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។*

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វេទនា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់នូវសេចក្តីនោះថា ដូចម្តេចវេទនាទៀងឬមិនទៀង?*

អនិច្ចា ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេទនាមិនទៀងទេ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ *របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ?*

ទុក្ខំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ *ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជា ទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញ នូវរបស់ នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ។*

នោ ហេតំ ភន្តេ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។*

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សញ្ញា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់នូវសេចក្តីនោះថា ដូចម្តេច សញ្ញាទៀងឬមិនទៀង?*

អនិច្ចា ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន សញ្ញាមិនទៀងទេ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ *របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ?*

ទុក្ខំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ *ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តី ប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញ នូវរបស់ នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ។*

នោ ហេតំ ភន្តេ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ*

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ សង្ខារា និច្ចា វា អនិច្ចា វាតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច សង្ខារទាំងឡាយ ទៀងឬមិនទៀង?*

អនិច្ចា ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀងទេ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ *របស់ណាដែលមិនទៀងរបស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ?*

ទុក្ខំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ *ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួលជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់ នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ។*

នោ ហេតំ ភន្តេ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។*

តំ កឹ មញ្ញថ ភិក្ខវេ វិញ្ញាណំ និច្ចំ វា អនិច្ចំ វាតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច វិញ្ញាណទៀង ឬមិនទៀង?*

អនិច្ចំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន វិញ្ញាណមិនទៀងទេ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វា តំ សុខំ វាតិ *របស់ណាដែលមិនទៀងរបស់នោះ ជាទុក្ខ ឬ ជាសុខ?*

ទុក្ខំ ភន្តេ *បពិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាទុក្ខ*

យម្បនានិច្ចំ ទុក្ខំ វិបរិណាមធម្មំ កល្លំ នុ តំ សមនុបស្សិតុំ ឯតំ មម ឯសោ ហមស្មិ ឯសោ មេ អត្តាតិ *ក៏របស់ឯណាដែលមិនទៀងដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រួល ជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់ នោះថា នុ៎ះរបស់អញ នុ៎ះជាអញ នុ៎ះជាខ្លួនអញ ។*

នោ ហេតំ ភន្តេ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។*

តស្មា តិហ ភិក្ខវេ យំកិញ្ចិ រូបំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ រូបំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ រូបឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី រូបឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី រូបទាំង អស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជារូប (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវ សេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិតយ៉ាងនេះ ដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែន ជាខ្លួនរបស់អញឡើយ*

យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា វេទនា ។

វេទនាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី វេទនាឯណា ដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វេទនាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជា វេទនា (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អតាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះ ដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែន ជាខ្លួនរបស់អញឡើយ*

យា កាចិ សញ្ញា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា

ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វា សញ្ញា ។

សញ្ញាឯណាមួយដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សញ្ញា ឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សញ្ញាទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសញ្ញា (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អតាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះ ដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឡើយ*

យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វេ សង្ខារា

សង្ខារទាំងឡាយឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី សង្ខារទាំងឡាយ ឯណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី សង្ខារទាំងឡាយ ទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសង្ខារ (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញ នូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អតាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះ ដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែន ជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។*

យំកិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតបច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យន្ទូរេ សន្តិកេ វា សព្វំ វិញ្ញាណំ

វិញ្ញាណឯណាមួយ ដែលជាអតីតក្តី ជាអនាគតក្តី ជាបច្ចុប្បន្នក្តី ខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី គ្រោតគ្រាតក្តី ល្អិតក្តី ថោកទាបក្តី ឧត្តមក្តី

វិញ្ញាណឯណា ដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី វិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាវិញ្ញាណ (ប៉ុណ្ណោះឯង) ។

នេតំ មម នេសោ ហមស្មិ ន មេសោ អត្តាតិ ឯវមេតំ យថាភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ទដ្ឋព្វំ *អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុ៎ះដោយប្រាជ្ញាដ៏ល្អតាមសេចក្តីពិត យ៉ាងនេះ ដូច្នេះថា នុ៎ះមិនមែនរបស់អញ នុ៎ះមិនមែនជាអញ នុ៎ះមិនមែន ជាខ្លួនរបស់អញឡើយ ។*

ឯវំ បស្សំ ភិក្ខវេ សុតវា អរិយសាវកោ រូបស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ វេទនាយបិ និព្វិន្ទតិ សញ្ញាយបិ និព្វិន្ទតិ សង្ខារេសុបិ និព្វិន្ទតិ វិញ្ញាណស្មឹបិ និព្វិន្ទតិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវកបានស្តាប់ហើយ យល់ឃើញយ៉ាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបផង នឿយណាយក្នុងវេទនាផង នឿយណាយក្នុង សញ្ញាផង នឿយណាយ សង្ខារទាំងឡាយផង នឿយនាយក្នុងវិញ្ញាណផង ។*

និព្វិន្ទំ វិរជ្ជតិ វិរាគា វិមុច្ចតិ *កាលបើនឿយណាយ (យ៉ាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាកជម្រេក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកជម្រេក ។*

វិមុត្តស្មឹ វិមុត្តមីតិ ញាណំ ហោតិ *កាលដែលចិត្តផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ ញាណ (របស់ព្រះអរិយសាវក) ក៏កើតឡើងប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ហើយ ។*

ខីណា ជាតិ វុសិតំ ព្រហ្មចរិយំ កតំ ករណីយំ នាបរំ ឥត្ថត្តាយាតិ បជា នាតីតិ *(អរិយសាវកនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ (របស់អញ) អស់ ហើយ មគ្គព្រហ្មចរិយធម៌អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ អញក៏ បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀតក្រៅពីនេះ មិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ ។*

ឥទមវោច ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់បាន ត្រាស់សំដែង នូវសូត្រនេះចប់ហើយ ។

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុំ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក៏មានចិត្តត្រេកអររីករាយ ចំពោះភាសិតនៃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាម្ចាស់ ។

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មឹ ភញ្ញមានេ បញ្ចវគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ អនុបាទាយ អាសវេហិ ចិត្តានិ វិមុច្ចឹសូតិ ក៏កាលដែល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាម្ចាស់ កំពុងត្រាស់សំដែងនូវវេយ្យាករណ៍នេះ ចិត្តរបស់ភិក្ខុទាំង ៥ រូប បានរួច ស្រឡះហើយ ចាកអាសវៈទាំងឡាយ ព្រោះមិនប្រកាន់មាំ (ថាអញ ថាយើងទៀតឡើយ) ។

អនត្តលក្ខណសុត្តំ និដ្ឋិតំ

អនត្តលក្ខណសូត្រ ចប់

មង្គលសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ (សូត្រនេះឈ្មោះមង្គលសូត្រ) គឺ(ខ្ញុំឈ្មោះអានន្ទ) បានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេអនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជាអារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។

អថខោអញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្តវណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេនភគវា តេ នុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ

លំដាប់នោះឯង ទេវតាអង្គ១ កាលដែលវេលារាត្រីបឋមយាម កន្លងទៅហើយ មានរស្មី ដ៏ល្អញុំាងវត្តជេតពនជុំវិញទាំងអស់ឱ្យ ភ្លឺស្វាងហើយព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងទីណាក៏ចូលទៅទី នោះលុះចូលទៅដល់ហើយទើបថ្វាយបង្គំចំពោះអង្គព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

ឯកមន្តំ ឋិតាខោ សាទេវតា ភគវន្តំ គាថាយអជ្ឈភាសិ កាលទេវតា នោះឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយ ពាក្យជាគាថា (យ៉ាងនេះ)ថា ៖

ពហូ ទេវា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយុំ

អាកង្ខមានា សោត្ថានំ ព្រូហិ មង្គលមុត្តមំ

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាច្រើន ប្រាថ្នានូវសេចក្តីសួស្តីបានគិតរកនូវមង្គលទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះមេត្តាសំដែងប្រាប់នូវមង្គលដ៏ឧត្តម ។ (ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សំដែងតបពាក្យទេវតានោះ ដោយពុទ្ធភាសិតគាថាយ៉ាងនេះថា)

អសេវនា ចពាលានំ បណ្ឌិតានញ្ច សេវនា

បូជា ច បូជនីយានំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនសេពគប់ នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ១ កិរិយា សេពនូវ បុគ្គលជាបណ្ឌិតទាំងឡាយ១ កិរិយាបូជាដល់បុគ្គលដែលគួរ

បូជាទាំងឡាយ១ ទាំង៣នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

បដិរូបទេសវាសោ ច បុព្វេ ច កតបុញ្ញតា

អត្តសម្មាបណិធិ ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគួរ ១ ភាវៈនៃបុគ្គលដែលបានធ្វើបុណ្យទុកហើយក្នុងកាយមុន១ កិរិយាដំកល់ខ្លួនដោយប្រពៃ១ ទាំង៣នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ពាហុសច្ចញ្ច សិប្បញ្ច វិនយោ ច សុសិក្ខិតោ

សុភាសិតា ច យាវាចា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ភាវៈនៃបុគ្គលបានស្តាប់បានរៀនហើយដោយច្រើន១ សិល្បសាស្ត្រគឺសេចក្តិឆ្លៀវឆ្លាសក្នុងហត្ថកម្មរបស់អ្នកបួសនិងគ្រហស្ថ១ វិន័យដែលបុគ្គលសិក្សាហើយដោយប្រពៃ១ វាចាដែលបុគ្គលពោលត្រឹមត្រូវ១ ទាំង៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ បុត្តទារស្ស សង្គហោ

អនាកុលា ច កម្មានិ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបំរើនូវមាតា១ កិរិយាបំរើនូវបិតា១ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់បុត្រនិងភរិយា១ ការងារទាំងឡាយដែលមិនច្របូកច្របល់១ ទាំង៤ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ទានញ្ច ធម្មចរិយា ច ញាតកានញ្ច សង្គហោ

អនវជ្ជានិ កម្មានិ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាបរិច្ចាកទាន១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌១ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ញាតិទាំងឡាយ១ ការងារទាំងឡាយ ដែលមិនមានទោស១ ទាំង៤នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម។

អារតី វិរតី បាបា មជ្ជបានា ច សញ្ញមោ

អប្បមាទោ ច ធម្មេសុ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

កិរិយាមិនត្រេកអរក្នុងបាប និង កិរិយាវៀរចាកបាប១ សេចក្តីសង្រួម

ចាកកិរិយាផឹកនូវទឹកស្រវឹង១ សេចក្តីមិនប្រមាទក្នុងធម៌ទាំងឡាយ១ ទាំង ៣ នេះជាមង្គល៏ដ៏ឧត្តម

គារវោ ច និវាតោ ច សន្តុដ្ឋី ច កតញ្ញុតា

កាលេន ធម្មស្សវនំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលដែលគួរគោរព១ កិរិយាប្រព្រឹត្ត បន្ទាបនូវខ្លួន១ សេចក្តីត្រេចអរចំពោះរបស់ដែលមាន១ ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកដឹងនូវឧបការៈ ដែលអ្នកដទៃ ធ្វើហើយដល់ខ្លួន១ កិរិយាស្តាប់នូវធម៌តាមកាល១ ទាំង៥ នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម្ត ។

ខន្តិ ច សោវចស្សតា សមណានញ្ច ទស្សនំ

កាលេន ធម្មសាកច្ឆា ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីអត់ធន់១ ភាវៈនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅបានដោយងាយ១ កិរិយា បានឃើញបានជួបនូវសមណៈទាំងឡាយ១ ធម្មសាកច្ឆា គឺកិរិយាសន្ទនា ទៅវិញទៅមកនូវធម៌តាមកាល១ ទាំង៤នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

តបោ ច ព្រហ្មចរិយញ្ច អរិយសច្ចាន ទស្សនំ

និព្វានសច្ឆិកិរិយា ច ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

សេចក្តីព្យាយាមដុតនូវបាបធម៌១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ១ កិរិយាឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ ១ កិរិយាធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន១ ទាំង៤នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ផុដ្ឋស្ស លោកធម្មេហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្បតិ

អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯតម្មង្គលមុត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលឯណា ដែលលោកធម៌ទាំងឡាយពាល់ត្រូវហើយ មិនរំភើបញាប់ញ័រ១ មិនមានសេចក្តីសោក១ មានធូលីគឺរាគៈទៅប្រាសហើយ១ ជាចិត្តក្សេមក្សាន្ត១ ទាំង៤នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ឯតាទិសានិ កត្វាន សព្វត្ថមបរាជិតា

សព្វត្ថសោត្ថឹ គច្ឆន្តិ តន្តេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ

ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឡាយប្រាកដដូច្នេះ

ហើយ ជាអ្នកមិនចាល់ចាញ់ក្នុងទីទាំងពួងតែងដល់នូវ សិរីសួស្តីក្នុងទីទាំងពួង ម្នាលទេវតាអ្នកចូរប្រកាន់ជឿថា មង្គលទាំង៣៨ប្រការ មានកិរិយាមិនសេពគប់នូវបុគ្គលពាលជាដើមនោះ របស់ទេវតា និង មនុស្ស ទាំងអម្បាលណោះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

ពុទ្ធជយមង្គល

១-ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ

គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោរសសេនមារំ

ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទលោកាចារ្យ ផ្ចាញ់ក្រុងមារចិត្តមោហន្ធ

និម្មិតដៃមួយពាន់ កាន់សស្ត្រាវុធនានា ។
ជិះគិរិមេខលជាតិ កោញ្ចនាទខ្ទរពសុធា
ព្រមដោយមារសេនា ពន្លឹកលន់កងស័ព្ទស៊ាន ។
ដោយធម្មពិធី ទានបារមីជាប្រធាន
ក្រុងមារចាញ់ទ្រុងញាណ ប្រណម្យកាយថ្វាយវន្ទា ។
វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះមារគ្រានោះហោង

២-មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ

ឃោរម្បនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ

ខន្តី សុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិននាយកៈ ផ្ចាញ់អាឡវយក្ខឃោឃៅ

វីងរូសមិនតាំងនៅ ក្នុងខន្តីគុណសត្យា
រហូតអស់រាត្រី ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា
ក្រែលែងក្រុងមារា ក្នុងបឋមសម្ពោធិ ។
ដោយព្រះពិធីញាណ ទ្រង់ទូន្មានដោយខន្តី
ញាំងចិត្តអសុរី ឱ្យបង់ព្យុះចុះវន្ទា
វីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះអាឡវកយក្សហោង

៣-នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ

ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ

មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី ផ្ចាញ់ដំរីឈ្មោះនាឡា
គិរីវរគជា ដំហានក្លាចុះប្រេងព្រេជ្ញ
សាហាវឆាវឆេះក្រៃ ដូចភ្លើងព្រៃឆេះកំទេច
មុតដូចចក្រកុតពេជ្រ ខ្លាំងដូចកាំអសនី ។
ដោយព្រះពិធីស្រប់ ស្រោចទឹកអប់គឺបារមី
មេត្តាព្រះជិនស្រី ញ៉ាំងដំរីឱ្យជ្រះថ្លា
វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះនាឡាគិរី ។

៤-ឧក្ខិត្តខគ្គមតិហត្ថសុទារុណន្តំ

ធាវន្តិយោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ

ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា   ភវតុ   តេ   ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនលោកត្រៃ   មានព្រះទ័យធ្វើបាដិហារ

ផ្ចាញ់ចោរអង្គុលិមាល៍   មានកម្រងគឺម្រាមដៃ

នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់   មកដោតចាក់ជាមាល័យ

អង់អាចអំណាចក្រៃ   ដ៏មានដៃស្ទាត់ប្របហារ

កាន់ដាវងាគ្រវី   ដេញព្រះមុនីសាស្តាចារ្យ

ចម្ងាយផ្លូវកន្តារ   កណ្តាលព្រៃបីយោជនា

វីជយមង្គល   ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា

ដោយតេជះជយា   ព្រះឈ្នះអង្គុលិមាល៍

៥-កត្វាន   កដ្ឋមុទរំ   ឥវ   គព្ភិនីយា

ចិញ្ចាយ   ទុដ្ឋវចនំ   ជនកាយមជ្ឈេ

សន្តេន សោរិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ ផ្ចាញ់ទ្រុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា
អំពើធ្វើដូចជា ស្រីមានគភ៌ចាស់ចើសពោះ
យកឈើធ្វើជាកូន ព័ទ្ធពោះខ្លួនពោលទ្រគោះ
ព្រះពុទ្ធឈ្នះកាលនោះ ដោយសមាចារពិធី
រម្ងាប់ពាក្យចណ្ឌាល នាកណ្ដាលជនប្រុសស្រី
ចិញ្ចាចាញ់បារមី គឺសច្ចំពាក្យសត្យា
រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះសាស្ដាឈ្នះចិញ្ចា ។

៦-សច្ចវិហាយមតិសច្ចកវា ទកេតំ

វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ

បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ រុងរឿងស្វាចដោយបញ្ញា
ផ្ចាញ់សច្ចកៈជា និគ្រន្ថក្រៅពុទ្ធវិន័យ
អធ្យាស្រ័យលះបង់ ពាក្យសត្យត្រង់តាមគាបចៃ
សរសើរខ្លួនឯងក្រៃ លើកកំពស់ដូចដងទង់
បង្កើតម្ឈូរងងឹត ដោយពោលផតពាក្យទៀងត្រង់
ព្រះទ្រង់កំចាត់បង់ ដោយប្រទីបគឺបញ្ញា
វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ឈ្នះសច្ចកៈនិគ្រន្ថ

៧-នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធី

បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ

ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនទ្រង់ញាណ ញ៉ាំងមោគ្គល្លានមានអំណាច

ឱ្យប្លែងជានាគរាជ ទៅទូន្មានព្យុះភុជង្គ

ឈ្មោះនន្ទោបនន្ទ ចិត្តមោហន្ធរឿងឫទ្ធិរង់

ទិដ្ឋិកាចទ្រនង់ ទ្រង់ផ្ចាញ់ដោយពិធីឈាន

គឺឱ្យឧបទេស ឫទ្ធិវិសេសដល់មោគ្គល្លាន

ឫទ្ធិនាគអន្តរធាន ឱនចុះចាញ់ព្រះចេស្តា

រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា

ដោយតេជៈជយា ព្រះភគវាឈ្នះនាគហោង

៨-ទុគ្គាហទិដ្ឋិភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ

ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិនានំ

ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនគោតម ផ្ចាញ់មហាព្រហ្មឈ្មោះពកា

សំគាល់ថាអាត្មា រុងរឿងដោយគុណបរិសុទ្ធ

ដៃកាន់អសិរ្ពិស គឺចិត្តទ្រឹស្ដិដ៏មុះមុត

កាន់ខុសផ្លូវសម្ពុទ្ធ មិនលើកលាកលះបង់ប្រាណ

ទ្រង់ឈ្នះដោយពិធី ឧសថវិសេសសម្រាន្ត

ផ្សំត្រូវគាប់សន្តាន គឺព្រះញាណប្រោសទេសនា

វីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា

ដោយតេជៈជយា ឈ្មោះព្រហ្មាឥតមានហ្មង

ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា

យោវចនោ ទិនទិនេ សរតេមតន្ទី

ហិត្វាន នេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានិ

មោក្ខំ សុខំ អធិកមេយ្យ នរោសបញ្ញោ

យោ នរោ ជនឯណា កបបញ្ញាប្រាសក្តីខ្ជិល

ឧស្សាហ៍សាងទានសីល សូត្ររំឮកព្រះធម៌ថ្លៃ

គាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់ឈ្មោះពុទ្ធជ័យ

ខំសូត្រសព្វៗថ្ងៃ កើតមង្គលជានិរន្តរ៍ ។

សោ នរោ វីជននោះ បានរំដោះរោគអាសន្ន

ឧបទ្រពអនេកលន់ មានប្រការផ្សេងៗផង

នឹងដល់ធម៌ក្សេមក្សាន្ត គឺនិព្វានសុខកន្លង

លែងទុក្ខទាំងបួនកង ដោយពុទ្ធជ័យមង្គលនេះ ។

ចប់ពុទ្ធជ័យមង្គលតែប៉ុណ្ណេះ

ភាសិតោវាទសង្ខេប

ឧកាស *ខ្ញុំសូមគោរព*

យោ ច ខោ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ វិហរតិ សាមីចិប្បដិបន្នោ

អនុធម្មចារី សោ តថាគតំ សក្ករោតិ គរុករោតិ មានេតិ បូជេតិ

បរមាយ បូជាយ បដិបត្តិបូជាយ ។

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ជាប្រក្រតី អ្នកនោះឈ្មោះថាធ្វើសក្ការៈ ធ្វើសេចក្តីគោរព រាប់អាន បូជា នូវព្រះតថាគតដោយបដិបត្តិ បូជា ជាបូជាដ៏ឧត្តម ។

សព្វបាបស្ស អករណំ កុសលស្សូបសម្បទា

សចិត្តបរិយោទបនំ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនធ្វើនូវបាបទាំងពួង កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យផូរផង់ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅ នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

ខន្តិ បរមំ តបោ តីតិក្ខា និព្វានំ បរមំ វទន្តិ ពុទ្ធា

ន ហិ បព្វជិតោ រូបឃាតិ សមណោ ហោតិ បរំ វិហេឋយន្តោ

អំណាត់គឺសេចក្តីអត់ធន់ ជាតបៈធម៌ដ៏ឧត្តម ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់ត្រាស់ថា ព្រះនិព្វានជាគុណជាតដ៏ឧត្តម អ្នកបួសដែលបៀត បៀនសត្វដទៃ សម្លាប់សត្វដ៏ទៃ មិនមែនជាបព្វជិត មិនមែនជា សមណៈឡើយ ។

អនូបវាទោ អនូបឃាតោ បាដិមោក្ខេ ច សំវរោ

មត្តញ្ញុតា ច ភត្តស្មឹ បន្តញ្ច សយនាសនំ

អធិចិត្តេ ច អាយោគោ ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ

កិរិយាមិនតិះដៀល (អ្នកដទៃ) ១ កិរិយាមិនបៀតបៀន (អ្នកដ៏ទៃ) ១ កិរិយាសង្រួមក្នុងបាដិមោក្ខ ១ ការដឹងប្រមាណក្នុងភត្តាហារ ១ ទីដេកនិងទីអង្គុយដ៏ស្ងាត់ ១ កិរិយាបំពេញព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

សីលសមាធិគុណានំ ខន្តិ បធានការណំ

សព្វេបិ កុសលា ធម្មា ខន្ត្យាយេវ វឌ្ឍន្តិ តេ

សេចក្តីអត់ធន់ ជាហេតុ ជាទីតាំង នៃគុណ គឺសីលនិងសមាធិទាំង ឡាយ ធម៌ទាំងឡាយជាកុសល ទាំងអស់នោះ តែងចំរើនដោយសេចក្តីអត់ធន់មែនពិត ។

កេទលានំបិ បាបានំ ខន្តិ មូលំ និកន្តតិ

គរហកលហាទីនំ មូលំ ខណតិ ខន្តិកោ

សេចក្តីអត់ធន់ តែងកាត់បង់បាននូវឫសនៃបាបទាំងឡាយទាំងអស់ បុគ្គលអ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាជីករំលើងនូវឫសនៃទោសទាំងឡាយ មានពាក្យតិះដៀល និងការឈ្លោះប្រកែកជាដើម ។

ខន្តិ ធីរស្ស លង្ការោ ខន្តិ តបោ តបស្សិនោ

ខន្តិ ពលំ ទ យតីនំ ខន្តិ ហិតសុខាទហា

សេចក្តីអត់ធន់ ជាគ្រឿងអលង្ការរបស់អ្នកប្រាជ្ញ សេចក្តីអត់ធន់ជាគ្រឿងដុតបង់នូវបាបរបស់អ្នកដែលមានតបធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ជាកម្លាំងរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ជាគុណជាតិនាំមកនូវប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ។

ខន្តិកោ មេត្តវា លាភី យសស្សី សុខសីលវា

បិយោ ទេវមនុស្សានំ មនោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកមានមិត្រសម្លាញ់ ជាអ្នកមានលាភ ជាអ្នកមាន យស ជាអ្នកមានសេចក្តីសុខជាប្រក្រតី អ្នកអត់ធន់រមែងជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត នៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្តនោបិ បរេសញ្ច អត្ថាវហោ ច ខន្តិកោ

សគ្គមោក្ខគមំ មគ្គំ អារូឡ្ហោ ហោតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកនាំមកនៅប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនផង ដល់ជន ទាំង ឡាយ ឯទៀតផង អ្នកអត់ធន់ជាអ្នកឡើងកាន់ផ្លូវជាទីទៅស្ថានសួគ៌ និង ព្រះនិព្វាន ។

សត្ថុនោ វចនោវាទំ ករោតិយេវ ខន្តិកោ

បរមាយ ច បូជាយ ជិនំ បូជេតិ ខន្តិកោ

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាធ្វើតាម នូវព្រះពុទ្ធដីកាជាឱវាទនៃព្រះសាស្តា មែនពិត អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថាបូជានូវព្រះវិជិតមារ ដោយការបូជាដ៏ឧត្តម។

ទុល្លភញ្ច មនុស្សត្តំ ពុទ្ធុប្បាទោ ច ទុល្លភោ

ទុល្លភា ខណសម្បត្តិ សទ្ធម្មោ បរមទុល្លភោ

ការកើតជាមនុស្ស គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ កិរិយាជល់ព្រមដោយខណៈ គឺបានកើតជួបនឹងព្រះពុទ្ធឬនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺសត្វទាំងឡាយបានដោយ កម្រ ធម៌របស់សប្បុរសគឺសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រក្រៃលែង ។

សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា

សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តបោ សុខោ

កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ កិរិយាសំដែងនូវធម៌របស់សប្បុរស នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ សេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នារបស់សង្ឃ ឬ ពួកក្រុម នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ សេចក្ដីព្យាយាមរបស់អ្នកដែលព្រមព្រៀងគ្នាទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ ។

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស សុតធម្មស្ស បស្សតោ

អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកេ បាណភូតេសុ សញ្ញមោ

សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ របស់អ្នកដែលត្រេកអរ (ក្នុងទីស្ងាត់) ជាអ្នកមានធម៌បានស្តាប់ហើយ ពិចារណាឃើញ (នូវធម៌) នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាមិនបៀតបៀន គឺកិរិយាសង្រួមចំពោះសត្វទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ។

សុខា វិរាគតា លោកេ កាមានំ សមតិក្កមោ

អស្មិមានស្ស វិនយោ ឯតំ វេ បរមំ សុខំ

ការប្រាសចាករាគ គឺកិរិយាកន្លងនូវកាមទាំងឡាយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាធ្វើឲ្យវិនាសនូវអស្មិមានៈនេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដ៏ឧត្តម ។

កិច្ឆោ មនុស្សបដិលាភោ កិច្ឆំ មច្ចាន ជីវិតំ

កិច្ឆំ សទ្ធម្មស្សវនំ កិច្ឆោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ

កិរិយាត្រឡប់បានអត្តភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាកសេចក្តីរស់នៅរបស់សត្វទាំងឡាយជាការលំបាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្ម ជាការកម្រ កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាការលំបាក ។

សត្ថុនោ សទ្ធម្មំ សព្វស្មឹ ជិនសាសនេ

កប្បានិ សតសហស្សានិ ទុគ្គតឹ សោ ន គច្ឆតិ

បុគ្គលឯណា បានស្តាប់នូវព្រះសទ្ធម្មរបស់ព្រះសាស្តា (ដែលរាប់បញ្ចូល) ក្នុងពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះវិជិតមារទាំងពួង បុគ្គលនោះរមែងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិអស់សែនកប្ប ។

បុព្វណ្ហេ បិណ្ឌបាតញ្ច សាយណ្ហេ ធម្មទេសនំ

បទោសេ ភិក្ខុឱវាទំ អឌ្ឍរត្តេ ទេវបញ្ហនំ

បច្ចូសេវ គតេ កាលេ ភព្វាភព្វេ វិលោកនំ

ឯតេ បញ្ចវិធេ កិច្ចេ វិសោធេតិ មុនិបុង្គវោតិ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាចម្បងជាងអស់អ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ជម្រះនូវពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ៥ ប្រការនេះ គឺ ក្នុងពេលព្រឹកទ្រង់ស្តេចទៅបិណ្ឌបាត ១ ពេលល្ងាចទ្រង់សំដែងធម៌ទេសនា ១ ក្នុងពេលព្រលប់ ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ពួកភិក្ខុ ១ ពេលអាធ្រាតទ្រង់ដោះប្រស្នានៃទេវតា ១ ក្នុងពេលជិតភ្លឺទ្រង់ប្រមើលនូវសត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដឹង នឹងមិនគួរត្រាស់ដឹង ១ ។

ភក្កុដេ គព្ភវាសោ ច សោណោ ចុនរនិក្ខមិ

ឧសភា រាជសម្បត្តិ សសេ បព្វជិតោ ជិនោ

ព្រះជិវិតមារ ទ្រង់យាងចុះមកអាស្រ័យនៅក្នុងព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងឆ្នាំរការ ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះគភ៌ ក្នុងឆ្នាំចទ្រង់សោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ទ្រង់ព្រះផ្នួសក្នុងឆ្នាំថោះ ។

ភក្កុដេ សព្វញ្ញូ ពុទ្ធោ តត្ថ ចក្កំ បវត្តយិ

និព្វានគមនំ សប្បេ សហស្ស បញ្ច មូសិកេ

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងជាព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់សំដែងនូវព្រះធម្ម ចក្រ ក្នុងឆ្នាំនោះ ទ្រង់យាងចូលកាន់ព្រះនិព្វានក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ព្រះពុទ្ធសាសនានឹងគ្រប់៥000 គត់ក្នុងឆ្នាំជូត ។

ឱក្កន្តោ ច គរុវារស្មឹ សុក្រវារេ ច និក្ខមិ

សម្ពុទ្ធោ ពុធវារស្មឹ អង្គារេ បីរិនិព្វុតោ

ទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ប្រសូត្រក្នុងថ្ងៃសុក្រ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃអង្គារ ។

អាសាឡ្ហបុណ្ណមោក្កន្តោ វិសាខេយេវ និក្ខមិ

វិសាខបុណ្ណមី សម្ពុទ្ធោ វិសាខេ បរិនិព្វុតោ

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែអាសាឍ ប្រសូត្រក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែវិសាខ ។

និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សម្ពុទ្ធេ អគ្គបុគ្គលេ

បដិមា ពោធិរុក្ខា ច ថូបា ច ជិនធាតុយោ

ចតុរាសីតិសហស្ស ធម្មក្ខន្ធា សុទេសិតា

អគ្គប្បវត្តនដ្ឋានេ ឋបិតា ហោន្តិ បាណិនំ

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាអគ្គបុគ្គល ជាទីពឹងនៃសត្វលោក បរិនិព្វាន ទៅហើយ ព្រះបដិមាករ៍ផង ព្រះពោធិព្រឹក្សផង ព្រះសថូបផង ព្រះជិន ធាតុផង ព្រះធម៌ ៨ ហ្មឺន ៤ ពាន់ធម្មក្ខន្ធ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ សំដែង

ហើយដោយប្រពៃផង ជាវត្ថុគឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋាន ទុកក្នុងស្ថាន ដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទេសិតំ ឱវាទំ ចិត្តេ

ឋបេត្វា សម្មាសម្ពុទ្ធេន វុត្តប្បការេន បដិបត្តិ

បូជាយ បូជំ ករោន្តេន លោកិយលោកុត្តរ

សម្បត្តិសិទ្ធំ ភាគព្វំ ឧកាស អារាធនំ ករោមិ

បុគ្គលគួរដំកល់នូវឱវាទ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សំដែងហើយ ទុកក្នុងចិត្ត ហើយធ្វើការបូជា ដោយបដិបត្តិបូជា ដោយនូវប្រការដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់សំដែងហើយ គួរធ្វើឲ្យសម្រេចនូវសម្បត្តិជាលោកកិយ និង លោកុត្តរ ខ្ញុំសូមគោរព អារាធនាទុកដោយប្រការដូច្នេះ ។

ឧកាស សិរីសក្យមុនិសព្វញ្ញូពុទ្ធស្សពលវប្បច្ចូស សយេ កុសិននារាយ យមកសាលានមន្តរេ អមុម្ហិសប្បសំវច្ឆរេ គិម្ហឧតុម្ហិ វិសាខមាសេ សុក្កបក្ខេ បណ្ណរសិយា តិត្ថិយំ ភុម្មវារេ ភុម្មយាមេ អនុរាធនក្ខត្តធិវសេ បរិនិព្វានំ អហោសិ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា

ខ្ញុំសូមគោរព សម្ដេចព្រះសិរីសក្យមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងចន្លោះដើមរាំងទាំងគូរជិតក្រុងកុសិនារា ក្នុងបច្ចូសសម័យដ៏មានកំលាំង ក្នុងថ្ងៃនៃនក្ខត្តឫក្សឈ្មោះអនុរាធា ក្នុងថ្ងៃអង្គារ យាមអង្គារ ជាតថីពេញបូណ៌មីខាងខ្នើត ខែវិសាខ ក្នុងគិម្ហរដូវឆ្នាំម្សាញ់ឯណោះហោង ។

តិកធុកមាតិកា

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស)

១-កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា

២-សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា

៣-វិបាកា ធម្មា វិបាកធម្មធម្មា នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មា

៤-ឧបាទិន្នុបាទានិយា ធម្មា អនុបាទិន្នុបាទានិយា ធម្មា អនុបាទិន្នានុបាទានិយាធម្មា ។

៥-សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋាសង្កិលេសិកា ធម្មា ។

៦-សវិតក្កសវិចារា ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ធម្មា អវិតក្កាវិចារា ធម្មា ។

៧-បីតិសហគតា ធម្មា សុខសហគតា ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ធម្មា។

៨-ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា នេវទស្សនេននភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា ។

៩-ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ភាវនាយ ហាតព្វហេតុកា ធម្មា នេវទស្សនេននភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ។

១០-អាចយគាមិនោ ធម្មា អបចយគាមិនោ ធម្មា នេវាចយគាមិនោ នាបចយគាមិនោ ធម្មា ។

១១-សេក្ខា ធម្មា អសេក្ខា ធម្មា នេវសេក្ខានា សេក្ខា ធម្មា

១២-បរិត្តា ធម្មា មហគ្គតា ធម្មា អប្បមាណា ធម្មា

១៣-បរិត្តារម្មណា ធម្មា មហគ្គតារម្មណា ធម្មា អប្បមាណារម្មណា ធម្មា ។

១៤-ហីនា ធម្មា មជ្ឈិមា ធម្មា បណីតា ធម្មា

១៥-មិច្ឆត្តនិយតា ធម្មា សម្មត្តនិយតា ធម្មា អនិយតា ធម្មា

១៦-មគ្គារម្មណា ធម្មា មគ្គហេតុកា ធម្មា មគ្គាធិបតិនោ ធម្មា

១៧-ឧប្បន្នា ធម្មា អនុប្បន្នា ធម្មា ឧប្បាទិនោ ធម្មា

១៨-អតីតា ធម្មា អនាគតា ធម្មា បច្ចុប្បន្នា ធម្មា

១៩-អតីតារម្មណា ធម្មា អនាគតារម្មណា ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ធម្មា ។

២០-អជ្ឈត្តា ធម្មា ពហិទ្ធា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ធម្មា

២១-អជ្ឈត្តារម្មណា ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ធម្មា ។

២២-សនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា

អនិទស្សនាប្បដិឃា ធម្មា ។

ពាវីសតិតិកមាតិកាធម្មសង្ខេណិបករណំ នាមសមត្តំ

១-ហេតូ ធម្មា ន ហេតូ ធម្មា

២-សហេតុកា ធម្មា អហេតុកា ធម្មា

៣-ហេតុសម្បយុត្តា ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ធម្មា

៤-ហេតូ ចេវ ធម្មា សហេតុកា ច, សហេតុកា ចេវ ធម្មា ន ច ហេតូ ។

៥-ហេតូ ចេវ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ច, ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា ន ច ហេតូ ។

៦-នហេតូ ខោ បន ធម្មា សហេតុកាបិ អហេតុកាបិ

ហេតុគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៧-សប្បច្ចយា ធម្មា អប្បច្ចយា ធម្មា

៨-សង្ខតា ធម្មា អសង្ខតា ធម្មា

៩-សនិទស្សនា ធម្មា អនិទស្សនា ធម្មា

១០-សប្បដិឃា ធម្មា អប្បដិឃា ធម្មា

១១-រូបិនោ ធម្មា អរូបិនោ ធម្មា

១២-លោកិយា ធម្មា លោកុត្តរា ធម្មា

១៣-កេនចិ វិញ្ញេយ្យា ធម្មា ន កេនចិ វិញ្ញេយ្យា ធម្មា

ចូឡន្តរទុកំ និដ្ឋិតំ

១៤-អាសវា ធម្មា នោ អាសវា ធម្មា

១៥-សាសវា ធម្មា អនាសវា ធម្មា

១៦-អាសវសម្បយុត្តា ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ធម្មា

១៧-អាសវា ចេវ ធម្មា សាសវា ច

សាសវា ចេវ ធម្មា នោ ច អាសវា ។

១៨-អាសវា ចេវ ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ច, អាសវសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច អាសវា ។

១៩-អាសវវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សាសវាបិ អនាសវាបិ

អាសវគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

២០-សញ្ញោជនា ធម្មា នោ សញ្ញោជនា ធម្មា

២១-សញ្ញោជនិយា ធម្មា អសញ្ញោជនិយា ធម្មា

២២-សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ធម្មា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ធម្មា

២៣-សញ្ញោជនា ចេវ ធម្មា សញ្ញោជនិយា ច, សញ្ញោជនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច សញ្ញោជនា ។

២៤-សញ្ញោជនា ចេវ ធម្មា សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ច, សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច សញ្ញោជនា ។

២៥-សរញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សរញ្ញោជនិយាបិ អសរញ្ញោជនិយាបិ។

សរញ្ញោជនគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

២៦-គន្ថា ធម្មា នោ គន្ថា ធម្មា

២៧-គន្ថនិយា ធម្មា អគន្ថនិយា ធម្មា

២៨-គន្ថសម្បយុត្តា ធម្មា គន្ថវិប្បយុត្តា ធម្មា

២៩-គន្ថា ចេវ ធម្មា គន្ថនិយា ច, គន្ថនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច គន្ថា ។

៣០-គន្ថា ចេវ ធម្មា គន្ថសម្បយុត្តា ច, គន្ថសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច គន្ថា,

៣១-គន្ថវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា គន្ថនិយាបិ អគន្ថនិយាបិ

គន្ថគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៣២-ឱឃា ធម្មា នោ ឱឃា ធម្មា

៣៣-ឱឃនិយា ធម្មា អនោឃនិយា ធម្មា

៣៤-ឱឃសម្បយុត្តា ធម្មា ឱឃវិប្បយុត្តា ធម្មា

៣៥-ឱឃា ចេវ ធម្មា ឱឃនិយា ច, ឱឃនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច ឱឃា ។

៣៦-ឱឃា ចេវ ធម្មា ឱឃសម្បយុត្តា ច, ឱឃសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច ឱឃា ។

៣៧-ឱឃវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា ឱឃនិយាបិ អនោឃនិយាបិ។

ឱឃគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៣៨-យោគា ធម្មា នោ យោគា ធម្មា

៣៩-យោគនិយា ធម្មា អយោគនិយា ធម្មា

៤០-យោគសម្បយុត្តា ធម្មា យោគវិប្បយុត្តា ធម្មា

៤១-យោគា ចេវ ធម្មា យោគនិយា ច, យោគនិយា ចេវ ធម្មា នោ ច យោគា ។

៤២-យោគា ចេវ ធម្មា យោគសម្បយុត្តា ច, យោគសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច យោគា ។

៤៣-យោគវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា យោគនិយាបិ អយោគនិយាបិ។

យោគគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៤៤-នីវរណា ធម្មា នោ នីវរណា ធម្មា

៤៥-នីវរណិយា ធម្មា អនីវរណិយា ធម្មា

៤៦-នីវរណសម្បយុត្តា ធម្មា នីវរណវិប្បយុត្តា ធម្មា

៤៧-នីវរណា ចេវ ធម្មា នីវរណិយា ច,

និវរណិយា ចេវ ធម្មា នោ ច នីវរណា ។

៤៨-នីវរណា ចេវ ធម្មា នីវរណសម្បយុត្តា ច, នីវរណសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច នីវរណា ។

៤៩-នីវរណវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា នីវរណិយាបិ អនីវរណិយាបិ។

នីវរណគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៥០-បរាមាសា ធម្មា នោ បរាមាសា ធម្មា

៥១-បរាមដ្ឋា ធម្មា អបរាមដ្ឋា ធម្មា

៥២-បរាមាសសម្បយុត្តា ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា ធម្មា

៥៣-បរាមាសា ចេវ ធម្មា បរាមដ្ឋា ច, បរាមដ្ឋា ចេវ ធម្មា នោ ច បរាមាសា ។

៥៤-បរាមាសវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា បរាមដ្ឋាបិ អបរាមដ្ឋាបិ។

បរាមាសគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៥៥-សារម្មណា ធម្មា អនារម្មណា ធម្មា

៥៦-ចិត្តា ធម្មា នោ ចិត្តា ធម្មា

៥៧-ចេតសិកា ធម្មា អចេតសិកា ធម្មា

៥៨-ចិត្តសម្បយុត្តា ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ធម្មា

៥៩-ចិត្តសំសដ្ឋា ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ធម្មា

៦០-ចិត្តសមុដ្ឋានា ធម្មា នោ ចិត្តសមុដ្ឋានា ធម្មា

៦១-ចិត្តសហភុនោ ធម្មា នោ ចិត្តសហភុនោ ធម្មា

៦២-ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ធម្មា នោ ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ធម្មា

៦៣-ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានាធម្មា នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ធម្មា

៦៤-ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុនោ ធម្មា នោ

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុនោ ធម្មា ។

៦៥-ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិនោ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តនោ ធម្មា ។

៦៦-អជ្ឈត្តិកា ធម្មា ពាហិរា ធម្មា

៦៧-ឧបាទា ធម្មា នោ ឧបាទា ធម្មា

៦៨-ឧបាទិន្នា ធម្មា អនុបាទិន្នា ធម្មា

មហន្តរទុកំ និដ្ឋិតំ

៦៩-ឧបាទានា ធម្មា, នោ ឧបាទានា ធម្មា

៧០-ឧបាទានិយា ធម្មា, អនុបាទានិយា ធម្មា

៧១-ឧបាទានសម្បយុត្តា ធម្មា, ឧបាទានវិប្បយុត្តា ធម្មា

៧២-ឧបាទានា ចេវ ធម្មា ឧបាទានិយា ច, ឧបាទានិយា ចេវ ធម្មា នោ ច ឧបាទានា,

៧៣-ឧបាទានា ចេវ ធម្មា ឧបាទានសម្បយុត្តា ច, ឧបាទានសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច ឧបាទានា ។

៧៤-ឧបាទានវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា ឧបាទានិយាបិ អនុបាទានិយាបិ។

ឧបាទានគោច្ឆកំ និដ្ឋិតំ

៧៥-កិលេសា ធម្មា នោ កិលេសា ធម្មា

៧៦-សង្កិលេសិកា ធម្មា អសង្កិលេសិកា ធម្មា

៧៧-សង្កិលិដ្ឋា ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋា ធម្មា

៧៨-កិលេសសម្បយុត្តា ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា ធម្មា

៧៩-កិលេសា ចេវ ធម្មា សង្កិលេសិកា ច, សង្កិលេសិកា ចេវ ធម្មា នោ ច កិលេសា ។

៨០-កិលេសា ចេវ ធម្មា សង្កិលិដ្ឋា ច,

សង្កិលិដ្ឋា ចេវ ធម្មា នោ ច កិលេសា ។

៨១-កិលេសា ចេវ ធម្មា កិលេសសម្បយុត្តា ច, កិលេសសម្បយុត្តា ចេវ ធម្មា នោ ច កិលេសា ។

៨២-កិលេសវិប្បយុត្តា ខោ បន ធម្មា សង្កិលេសិកាបិ អសង្កិលេសិកាបិ។

កិលេសគោច្ឆកំ

៨៣ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វា ធម្មា

៨៤-ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា ន ភាវនាយ បហាតព្វា ធម្មា

៨៥-ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ។

៨៦-ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ធម្មា ។

៨៧-សវិតក្កា	ធម្មា		អវិតក្កា	ធម្មា
៨៨-សវិចារា	ធម្មា		អវិចារា	ធម្មា
៨៩-សប្បីតិកា	ធម្មា		អប្បីតិកា	ធម្មា
៩០-បីតិសហគតា	ធម្មា	ន	បីតិសហគតា	ធម្មា
៩១-សុខសហគតា	ធម្មា	ន	សុខសហគត	ធម្មា
៩២-ឧបេក្ខាសហគតា	ធម្មា	ន	ឧបេក្ខាសហគតា	ធម្មា
៩៣-កាមាវចរា	ធម្មា	ន	កាមាវចរា	ធម្មា
៩៤-រូបាវចរា	ធម្មា	ន	រូបាវចរា	ធម្មា
៩៥-អរូបាវចរា	ធម្មា	ន	អរូបាវចរា	ធម្មា
៩៦-បរិយាបន្នា	ធម្មា		អបរិយាបន្នា	ធម្មា
៩៧-និយ្យានិកា	ធម្មា		អនិយ្យានិកា	ធម្មា
៩៨-និយតា	ធម្មា		អនិយតា	ធម្មា

៩៩-សឧត្តរា ធម្មា អនុត្តរា ធម្មា

១០០-សរណា ធម្មា អរណា ធម្មា

បិដ្ឋិទុកំ និដ្ឋិតំា ធម្មា

សុត្តន្តមាតិកា

១-វិជ្ជាភាគិនោ ធម្មា, អវិជ្ជាភគិនោ ធម្មា

២-វិជ្ជូបមា ធម្មា វជិរូបមា ធម្មា

៣-ពាលា ធម្មា បណ្ឌិតា ធម្មា

៤-កណ្ហា ធម្មា សុក្កា ធម្មា

៥-តបនិយា ធម្មា អតបនិយា ធម្មា

៦-អធិវចនា ធម្មា អធិវចនបថា ធម្មា

៧-និរុត្តិ ធម្មា និរុត្តិបថា ធម្មា

៨-បញ្ញត្តិ ធម្មា បញ្ញត្តិបថា ធម្មា

៩-នាមញ្ច រូបញ្ច

១០-អវិជ្ជា ច ភវតណ្ហា ច

១១-ភវទិដ្ឋិ ច វិភវទិដ្ឋិ ច

១២-សស្សតទិដ្ឋិ ច ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ច

១៣-អន្តវាទិដ្ឋិ ច អនន្តវាទិដ្ឋិ ច

១៤-បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ ច អបរន្តានុទិដ្ឋិ ច

១៥-អហិរិកញ្ច អនោត្តប្បញ្ច

១៦-ហិរិ ច ឱត្តប្បញ្ច

១៧-ទោវចស្សតា ច បាបមិត្តតា ច

១៨-សោវចស្សតា ច កល្យាណមិត្ត តា ច

១៩-អាបត្តិកុសលតា ច អាបត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ច

២០-សមាបត្តិកុសលតា ច សមាបត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ច

២១-ធាតុកុសលតា ច មនសិការកុសលតា ច

២២-អាយតនកុសលតា ច បដិច្ចសមុប្បាទកុសលតា ច

២៣-ឋានកុសលតា ច អដ្ឋានកុសលតា ច

២៤-អាជ្ជវោ ច មទ្ទវោ ច

២៥-ខន្តិ ច សោរច្ចញ្ច

២៦-សាខល្យញ្ច បដិសន្ថារោ ច

២៧-ឥន្ទ្រិយេសុ អគុត្តទ្វារតា ច ភោជនេ អមត្តញ្ញុតា ច

២៨-ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារតា ច ភោជនេ មត្តញ្ញុតា ច

២៩-មុដ្ឋស្សច្ចញ្ច អសម្បជញ្ញញ្ច

៣០-សតិ ច សម្បជញ្ញញ្ច

៣១-បដិសង្ខានពលញ្ច ភាវនាពលញ្ច

៣២-សមថោ ច វិបស្សនា ច

៣៣-សមថនិមិត្តញ្ច បគ្គាហនិមិត្តញ្ច

៣៤-បគ្គាហោ ច អវិក្ខេបោ ច

៣៥-សីលវិបត្តិ ច ទិដ្ឋិវិបត្តិ ច

៣៦-សីលសម្បទា ច ទិដ្ឋិសម្បទា ច

៣៧-សីលវិសុទ្ធិ ច ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ច

៣៨-ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ខោ បន យថាទិដ្ឋិស្ស ច បធានំ

៣៩-សំវេគោ ច សំវេជនិយេសុ ឋានេសុ សំវិគ្គស្ស ច

យោនិសោ បធានំ ។

៤០-អសន្តុដ្ឋតា ច កុសលេសុ ធម្មេសុ អប្បដិវានិតា ច

បធានស្មឹ ។

៤១-វិជ្ជា ច វិមុត្តិ ច

៤២-ខយេ ញាណំ អនុប្បាទេ ញាណន្តិ

សុត្តន្តមាតិកា និដ្ឋិតា

ចប់ព្រះបាលីតិកមាតិកា និង ទុកមាតិកា

វិភង្គ

(គន្ធនន្ទរំវិភង្គប្បករណំនាមេតំ)

ខន្ធវិភង្គោ អាយតនវិភង្គោ ធាតុវិភង្គោ សច្ចវិភង្គោ ឥន្ទ្រិយវិភង្គោ បច្ចយាការវិភង្គោ សតិប្បដ្ឋានវិភង្គោ សម្មប្បធានវិភង្គោ ឥទ្ធិបាទវិភង្គោ ពោជ្ឈង្គវិភង្គោ មគ្គវិភង្គោ ឈានវិភង្គោ អប្បមញ្ញាវិភង្គោ សិក្ខាបទវិភង្គោ បដិសម្ភិទាវិភង្គោ ញាណវិភង្គោ ខុទ្ទកវត្ថុវិភង្គោ ធម្មហទយវិភង្គោតិ

(អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាមសមត្តំ)

ធាតុកថា

(គននន្តរំធាតុកថាបរណំនាមេតំ)

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សង្គហិតំ សង្គហិតេន សង្គហិតំ អសង្គហិតេន អសង្គហិតំ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតន្តិ ។

ចុទ្ទសវិធេន វិភត្តំ ធាតុកថាបរណំ នាម សមត្តំ

បុគ្គលបញ្ញត្តិ

(គនន្ទរំ បុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណំ នាមេសា))

ខន្ធបញ្ញត្តិ អាយតនបញ្ញត្តិ ធាតុបញ្ញត្តិ សច្ចបញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយបញ្ញត្តិ បុគ្គលបញ្ញត្តីតិ ។

ឆដ្ឋិវេធន ទីកត្ថំ បុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណំ នាមសមត្តំ

(គនន្ទរំ កថាវត្ថុបករណំ នាមេតំ)

សកវាទេបញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទេបញ្ចសុត្តសតានីតិ

សត្តសហស្សំ សមោធានេត្វាន ខភត្ថំ កថាវត្ថុប្បករណំ

នាម សមត្តំ ។

យមកៈ

(គននន្តាំ យមកប្បករណំ នាមេតំ))

មូលយមកំ ខន្ធយមកំ អាយតនយមកំ ធាតុយមកំ សច្ចយមកំ សង្ខារយមកំ អនុសយយមកំ ចិត្តយមកំ ធម្មយមកំ ឥន្ទ្រិយយមកន្តិ ។

ទសវិធេន វិភត្តំ យមកប្បករណំ នាម សមត្តំ

មហាបដ្ឋាន

(គននន្តាំមហាបដ្ឋានប្បករណំនាមេតំ))

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អានន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ

បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយោតិ បច្ចយវសេនតា ចតុវីសតិវិធេន វិភត្តំ ។

មហាបដ្ឋានប្បករណំនាមសមត្តំ

ខន្ធវិភង្គ

(គននន្តរំវិភង្គប្បករណំនាវមតំ)

បញ្ចក្ខន្ធា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ រូបក្ខន្ធោ ។ យំ កិញ្ចិ រូបំ

អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វាបណីតំ វា យំ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ រូបក្ខន្ធោ តត្ថ កតមោ វេទនាខន្ធោ ។ យា កាចិ វេទនា អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យាទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ វេទនាខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ សញ្ញាខន្ធោ ។ យា កាចិ សញ្ញា អតីតា នាគតប្បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកាវា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យា ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ

វុច្ចតិ សញ្ញាក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ សង្ខារក្ខន្ធោ ។ យេ កេចិ សង្ខារា អតីតានាគត បច្ចុប្បន្នា អជ្ឈត្តា វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកា វា សុខុមា វា ហីនា វា បណីតា វា យេ ទូរេ សន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ សង្ខារក្ខន្ធោ ។ តត្ថ កតមោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ យំ កិញ្ចិ វិញ្ញាណំ អតីតានាគតប្បច្ចុបន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឱឡារិកំ វា សុខុមំ វា ហីនំ វា បណីតំ វា យំ ទូរេសន្តិកេ វា តទេកជ្ឈំ អភិសញ្ញូហិត្វា អភិសង្ខិបិត្វា អយំ វុច្ចតិ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ។ អយំ ខន្ធវិភង្គោតិ អដ្ឋារសវិធេន វិភត្តំ វិភង្គប្បករណំ នាម សមត្តំ)។

ធាតុកថា

(គននន្តរំធាតុកថាបរណំនាះមតំ)

សង្គហោ អសង្គហោ សង្គហិតេន អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សង្គហិតំ សង្គហិតេន សង្គហិតំ អសង្គហិតេន អសង្គហិតំ សម្បយោគោ វិប្បយោគោ សម្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន វិប្បយុត្តំ សង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ សម្បយុត្តេន សង្គហិតំ អសង្គហិតំ អសង្គហិតេន សម្បយុត្តំ វិប្បយុត្តំ វិប្បយុត្តេន សង្គហិតំអសង្គហិតន្តិ បញ្ចក្ខន្ធា ទ្វាទសាយតនានិ អដ្ឋារស ធាតុយោ ចត្តារិ សច្ចានិ ពាវិសតិន្ទ្រិយានិ បដិច្ចសមុប្បាទោ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា

ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោឥទ្ធិបាទា ចត្តារិ ឈានានិ ចតស្សោ អប្បមញ្ញាយោ បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្តពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ។ ផស្សោវេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្តំ អធិមោក្ខោ មនសិការោ ។តីហិ សង្គហោ តីហិ អសង្គហោ ចតូហិ សម្បយោគោ ចតូហិ វិប្បយោគោ សភាគោ វិសភាគោ សព្វាបិ ធម្មសង្គណី ធាតុកថាយមាតិកា ។ នយមាតិកាតិ បញ្ចវិធេន វិភត្តំ ។

(ធាតុកថាបករណំ នាម សមត្តំ)

បុគ្គលបញ្ញត្តិ

(គននន្តរំបុគ្គលបញ្ញត្តិប្បករណំនារមេសា)

ខន្ធបញ្ញត្តិ អាយតនបញ្ញត្តិ ធាតុបញ្ញត្តិ សច្ចបញ្ញត្តិ ឥន្ទ្រិយបញ្ញត្តិ បុគ្គលបញ្ញត្តីតិ ។ កិត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធបញ្ញត្តិ ។ យាវតា បញ្ចក្ខន្ធា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ ឯត្តាវតា ខន្ធានំ ខន្ធបញ្ញត្តិ ។ កិត្តាវតា អាយតនានំ អាយតនបញ្ញត្តិ ។ យាវតាទ្វាទសាយតនានិ ចក្ខ្វាយតនំ រូបាយតនំ សោតាយតនំ សទ្ទាយតនំ ឃានាយតនំ គន្ធាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ រសាយតនំ កាយាយតនំ ផោដ្ឋព្វាយតនំ មនាយតនំ ធម្មាយតនំ ឯត្តាវតា អាយតនានំ

អាយតនបញ្ញត្តិ ។ កិត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុបញ្ញត្តិ ។ យាវតា អដ្ឋារសធាតុយោ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ទធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានធាតុ គន្ធធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជីវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ ឯត្តាវតា ធាតូនំ ធាតុបញ្ញត្តិ ។ កិត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចបញ្ញត្តិ ។ យាវតា ចត្តារិ សច្ចានិ ទុក្ខសច្ចំ សមុទយសច្ចំ និរោធសច្ចំ មគ្គសច្ចំ ឯត្តាវតា សច្ចានំ សច្ចបញ្ញត្តិ ។ កិត្តុវតា ឥន្ទ្រីយានំ ឥន្ទ្រីយបញ្ញត្តិ យាវតាពាវីសតិន្ទ្រិយានិ ចក្ខុន្ទ្រីយំ សោតិន្ទ្រីយំ ឃានិន្ទ្រិយំ

ជិវ្ហាន្ទ្រីយំ កាយិន្ទ្រិយំ មនិន្ទ្រិយំ ឥត្ថិន្ទ្រីយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ជីវិតិន្ទ្រីយំ សុខិន្ទ្រីយំ ទុក្ខិន្ទ្រិយំ សោមនស្សិន្ទ្រិយំ ទោមនស្សិន្ទ្រីយំ ឧបេក្ខិន្ទ្រិយំ សទ្ធិន្ទ្រីយំ វីរិយិន្ទ្រីយំ សតិន្ទ្រីយំ សមាធិន្ទ្រីយំ បញ្ញិន្ទ្រីយំ អនញ្ញតញ្ញស្សាមីតិន្ទ្រីយំ អញ្ញិន្ទ្រិយំ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយំ ឯវត្តាតាឥន្ទ្រិយានំ ឥន្ទ្រិយបញ្ញត្តិ ។ កិត្តាវតា បុគ្គលានំ បុគ្គលបញ្ញត្តិ ។ សមយវិមិត្តោ អសមយវិមត្តោ កុប្បធម្មោ អកុប្បម្មោ បរិហានធម្មោ អបរិហានធម្មោ ចេតនាភព្វោ អនុរក្ខនាភព្វោ បុថុជ្ជនោ គោត្រភូ ភយូបរិតោ អភយូបរតោ ភព្វាគមនោ អភព្វាគមនោ និយតោ អនិយតោ បដិបន្នកោ ផលេ ឋិតោ សមសីសី

ឋិតកប្បី អរិយោ អនរិយោ សេក្ខោ អសេក្ខោ នេវសេក្ខោ នាសេក្ខោ តេវិជ្ជោ ឆឡភិញ្ញោ សម្មាសម្ពុទ្ធោ បច្ចេកពុទ្ធោ ឧភតោ ភាគវិមុត្តោ បញ្ញាវិមុត្តោ កាយសក្ខី ទិដ្ឋិប្បត្តោ សទ្ធាវិមុត្តោ ធម្មានុសារី សទ្ធានុសារី សត្តក្ខត្តុំបរមោ កោលំកោលោ ឯកពីជី សកទាគាមី អនាគាមី អន្តរាបរិនិព្វាយី ឧបហច្ច បរិនិព្វានយី អសង្ខារបរិនិព្វាយី សសង្ខារបរិនិព្វាយី ឧទ្ធំសោតោ អកនិដ្ឋគាមី សោតាបន្នោ សោតាបត្តិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ សកទាគាមី សកទាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អនាគាមី អនាគាមិផលសច្ឆិកិរិយាយ បដិបន្នោ អរហា អរហត្ត

ផលសច្ចិកិរិយាយ បដិបន្នោតិ ។ អយំ ខន្ធប្បញ្ញត្តាតិ ឆទិវេធេន ទិភត្តំ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិប្បករណំ នាម សមត្តំ ។

កថាវត្ថុ

(គន្ធនន្តរំកថាវត្ថុប្បករណំនាមេតំ)

បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ អាជានាហិ និគ្គហំ ហញ្ចិ បុគ្គលោឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន តេន វត រេ វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោបរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ

យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។ នោ ច បន វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ នោ វត រេ វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ ។ យំ តត្ថ វទេសិ វត្តព្វេ ខោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេន នោ ច វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោសោ បុគ្គលោ ឧបលព្ភតិ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេនាតិ មិច្ឆា ។ អនុលោមបញ្ចកំ សកវាទិបញ្ចសុត្តសតានិ បរវាទិបញ្ចសុត្តសតានីតិ សត្តសហស្សំសមោធានេត្វាន វតត្ថុំ ។

(កថាវត្ថុប្បករណំ នាម សមត្តំ)

យមកៈ

(តននន្តំយមកប្បករណំនាមេតំ)

យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលា យេ វា បន កុសលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ

កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា សព្វេ តេ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលកា យេ វា បនកុសលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន

អញ្ញមញ្ញមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ ត ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុលសា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា យេ កេចិ កុសលា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលា ។ យេ កេចិ កុសលមូលេន ឯកមូលមូលកា ធម្មា សព្វេ តេ កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលកា យេ វា បន កុសលមូលេន អញ្ញមញ្ញមូលមូលកា សព្វេ តេ ធម្មា កុសលាតិ ។ មូលំ ហេតុនិតទាញ្ហ សម្ភវោ បភវេន ន ច សមុដ្ឋានាហារារម្មណាបច្ចយោ សមុទយេន ចាតិ ។

(មូលយមកាទិ ឧសយមកប្បដិមណ្ឌិតំ យមកប្បករណំ នាមសមត្តំ) ។

មហាបដ្ឋាន

(គទនន្តរំមហាបដ្ឋានប្បករណំនាមេតំ)

ហេតុប្បច្ចយោ អារម្មណប្បច្ចយោ អធិបតិប្បច្ចយោ អានន្តរប្បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយោ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ និស្សយប្បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ អាសេវនប្បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយោ វិបាកប្បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ អត្ថិប្បច្ចយោ នត្ថិប្បច្ចយោ

ទិគតប្បច្ចយោ អទិគតប្បច្ចយោតិ ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកតិ្តកញ្ចេវ តិកទុកញ្ចតិកតិ្តកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភិរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកតិ្តកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកតិ្តកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ បច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភិរា តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកតិ្តកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកតិ្តកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ អនុលោមបច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភិរា ។ តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ ទុកតិ្តកញ្ចេវ តិកទុកញ្ច តិកតិ្តកញ្ចេវ ទុកទុកញ្ច ឆ បច្ចនីយានុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភិរាតិ។ ចតុវីសតិប្បច្ចយវសេន ។

(អយំ សមន្តបដ្ឋានប្បករណវណ្ណនា និដ្ឋិតា)

បាលីនមស្ការបូជាសត្តមហាឋាន

បឋមំ   ពោធិបល្លង្កំ   ទុតិយំ   អនិមិសកំ

តតិយំ   ចង្កមំសេដ្ឋំ   ចតុត្ថំ រតនឃរំ

បញ្ចមំ អជបាលញ្ច   មុច្ចលិន្ទេនឆដ្ឋមំ

សត្តមំ រាជាយតនំ   សត្តាហំ មុនិសេវិតំ

ឯតេ សត្តមហាឋានេ   ជម្ពូទីបេ បតិដ្ឋិតា

បូជិតា នរទេវេហិ   អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ

ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យវន្ទា   ឋានព្រះភគវ៉ានានាឆ្ងាយជិត

ឋានធំប្រាំពីរព្រះមុនីនៃបនិត្យ   ឋានមួយទ្រង់ឋិតពិតមួយសប្ដាហ៍ ។

សត្តមហាឋានមហាចេតិយ   ពួកជនប្រុសស្រីគប្បីជ្រះថ្លា

ជាឋានបូជានៃមនុស្សទេវតា   ឋិតនៅអស្ចារ្យក្នុងជម្ពូទ្វីប ។

បឋមំ ពោធិបល្លង្កំ ទ្រង់តាំងបជានគ្មានស្តាយជន្មជីព

ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធដុតភ្លើងប្រទីប មនុស្សជម្ពូទ្វីបមានលាភថ្ងៃថ្លា ។

ទុតិយំ អនិមិសកំ ទ្រង់តាំងកាយឈរទិសបូពិឧត្តរា

នៃព្រះពោធិព្រឹក្សមិនព្រិចនេត្រា ទ្រង់ទតវិចារណ៍មហាឋានពុទ្ធោ។

តតិយំ ចង្កមំ សេដ្ឋំ ទ្រង់តាំងហឫទ័យក្នុងព្រៃព្រះពោធិ៍

ទ្រង់យាងទៅមកពីទីទ្រង់ឈរ និងគល់ព្រះពោធិ៍ប្រពៃអស្ចារ្យ ។

ចតុត្ថំ រតនឃរំ ទ្រង់តាំងពលំកម្លាំងប្រាជ្ញា

ពុះជ្រែកអភិធម្មក្នុងផ្ទះរតនា ពាយព្យទិសានៃទីត្រាស់ដឹង ។

បញ្ចមំ អជបាលញ្ជ ទ្រង់តាំងទ្រង់ដាក់ហឫទ័យនឹងធឹង

នៅទីទទួលបាយាសត្រាស់ដឹង ខាងកើតដងស្ទឹងនេរញ្ជរា ។

មុច្ចលិន្ទនឆដ្ឋមំ ទ្រង់តាំងបល្ល័ង្កគងក្នុងជម្មា

ខាងត្បូងព្រះពោធិ៍មាននាគរាជា បាំងព្រះភគវាការពារពិរុណា

សត្តមំ រាជាយតនំ ទ្រង់តាំងជម្នុំខាំងក្លាដោយគុណា

ខាងត្បូងមុច្ចលិន្ទព្រះឥន្ទចុះមុន បូជាព្រះគុណាគង់ក្រោមដើមកែស។

សត្តមហាថានមហាចេតិយ សូត្ររៀងរាល់ថ្ងៃចម្រើនចំណោះ

ចម្រើនចិត្តស្ងប់រស់មិនប្រហែស កាត់បង់កិលេសមានះឫស្យា ។

ព្រះពុទ្ធត្រាស់ដឹងទីពឹងក្នុងលោក ផុតពីទុក្ខសោករាគរោគតណ្ហា

គង់ក្នុងឋានស្ងាត់ប្រាំពីរសប្ដាហ៍ ចេតិយសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រប់អង្គ ។

ធម្មនិយាម ៣០ របស់ព្រះពុទ្ធ គ្រប់ព្រះអង្គ

សូមថ្វាយបង្គំប្រណម្យវន្ទា ព្រោះព្រះភគវាពុទ្ធាបានត្រាស់
ធម្មនិយាមទំនៀមល្អល្អះ សាមសិបមុខច្បាស់ខ្ញុំសូមពណ៌នា

មួយរញ្ជួយកពជាតិគ្រប់ចុងក្រោយ បារមីនាំឲ្យដឹងពេលវេលា

ទ្រង់យាងកាន់ផ្ទៃស្មារតីល្អជា ដឹងខ្លួនគ្រប់គ្រាក្នុងគភ៌មាតា ។

ពីរគឺព្រះភក្រ្តវរលក្ខណ៍ក្នុងគភ៌ ស្មឹងស្មាធិ៍ក្នុងធម៌បវរកាយា

ព្រះភក្រ្តបែរផ្ទុយពីខ្នងមាតា ព្រោះផ្ទៃភ្លឺថ្លាមាតារំពៃ ។

បីឥរិយាបថនៃព្រះមាតា ពេលគ្រប់មាសាសាស្តាចាកផ្ទៃ
មាតាទ្រង់ឈរខុសស្រីដទៃ ប្រសូត្របុត្រថ្ងៃហឫទ័យជ្រះថ្លា។

បួនសួនឧទ្យានទីឋានប្រសូត្រ ក្នុងព្រៃរហូតឈើស្រូតចេញផ្កា
ទេវតានិងមនុស្សថ្វាយសាធុការ ចក្រវាឡបព្វតាខ្ទរខ្ទារអ៊ូអរ ។

ប្រាំព្រះប្រសូត្រចុះស្រូតយាងឈាន ប្រាំពីរជំហានព្រោះទិសឧត្តរ
ត្រូតគ្រប់ទិសឋានក្លាហានបវរ ទើបបានបន្លឺសីហនាទ ។

ប្រាំមួយប្រមើលទតមើលនិមិត្ត ទេវទូតបួនពិតចិត្តគិតលះញាតិ
បុត្រកើតថ្ងៃណាថ្ងៃនោះទ្រង់ឃ្លាត ចិត្តឥតរវាតយាត្រាសាងផ្នួស ។

ប្រាំពីរធិរោគ្គផ្តាច់ប្តូរព្យាយាម ឥតមានទាក់ទាមក្នុងនាមអ្នកបួស
កំណត់វេលាមិនអាចតិចហួស ប្រាំពីរថ្ងៃនោះនិងបានត្រាស់ដឹង ។

ប្រាំបីមហេសីគង់សោយបាយាស ក្នុងថ្ងៃបានត្រាស់ទ្រង់ច្បាស់ទីពឹង
បាយាសថាសមាសថ្វាយព្រះថ្ងៃហ្នឹង ហៅបាយត្រាស់ដឹងបានបុណ្យមហិមា។

ប្រាំបួនជួនភ័ព្វទ្រង់ទ្រាប់ស្បូវក្លាំង ក្លាយជាបល្ល័ង្កគង់តាំងការនា
នៅគល់ពោធិព្រឹក្សនាទិសបូព៌ា បល្ល័ង្កកគវាផុះគ្រាសាយ័ណ្ហ ។

ដប់គាប់ហឫទ័យអានាបាណៈ បរិកម្មប្រេចក្សេតិដឹងទាន់
ខ្យល់ចេញខ្យល់ចូលចិត្តមូលមិនកាន់ ដំណើរជវ័នជាន់ឆ្ងកាមា ។

ដប់មួយជំនួយពីព្រះបារមី ផ្ចាញ់មារអប្រិយ៍ព្រមទាំងសេនា
ពុទ្ធប្បវត្តិត្រង់នេះអស្ចារ្យ បរិស័ទជ្រះថ្លាបាចផ្កាអភិសេក ។

ដប់ពីរមុនីអង្គទ្រង់សម្រេចញាណ ត្រៃវិជ្ជាមានទ្រង់ញាណអនេក
ពីសាខបុណ្ណមីកើតញាណប្លែកៗ ពោធិញាណខ្ពស់ឯងកក្រើកធរណី។

ជប់បីក្សត្រថ្ងៃគង់ក្នុងមហាឋាន   វិមុត្តិក្សេមក្សាន្តអស់ឋានប្រាំពីរ
សប្តាហ៍ឋានមួយលើកសួយស្ថានទី   ចេតិយព្រះមុនី ប្រាំពីរ កន្លែង ។

ជប់បួនជួនព្រហ្មជុំអារាធនា   សូមព្រះភគវាយាងត្រាស់សម្តែង
ព្រះធម៌ប្រពៃវិស័យសូរ្យសែង   ទ្រង់ព្រមសម្តែងដោយព្រហ្មវិហារ។

ជប់ប្រាំចាំច្បាស់ទ្រង់ត្រាស់ធម្មចក្ក   ឥសិបតនៈព្រៃមិគទាយា

ឋានត្រៃរតនៈអាសាឡ្ហបូជា   ថ្ងៃព្រះភគវាស្ថាបនាព្រះសង្ឃ ។

ជប់ប្រាំមួយទ្រង់គង់ត្រាស់ឱវាទ   បាដិមោក្ខស្អាងស្អាតឱវាទផូរផង់

បេះដូងព្រះធម៌ពន្លឺចតុរង្គ   ថ្ងៃនោះត្រូវត្រង់មាឃបុណ្ណមី ។

ជប់ប្រាំពីរទ្រង់គង់វត្តជេតពន   ប្រោសជល់មហាជននិរន្តរ៍ប្រក្រតី
ទ្រង់យកអរុណាជេតពនសួស្តី   ជេតពនជិតស្រីអាស្រ័យជានិច្ច ។

ជប់ប្រាំបីទ្រង់សម្តែងបាដិហារ្យ   យមកៈអស្ចារ្យនិគ្រន្ថរត់គេច
នៅក្រុងសាវត្ថីប្រុសស្រីមិនតិច   នេះគឺពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះលោកា ។

ជប់ប្រាំបួនទ្រង់គង់ឋានត្រ័យត្រឹង្ស   ត្រិះរិះរំពឹងថ្លឹងគុណមាតា

សម្តែងអភិធម្មស្ត័ក្កសមអស្ចារ្យ   ថ្វាយព្រះមាតាសុខាអមតៈ ។

ថ្ងៃគឺព្រះអង្គទ្រង់ចាកទេវលោក　　ស្តេចយាងចុះមកដែនសង្កស្សៈ
មហាជនច្រើនពិតយកចិត្តទុកដាក់　　បូជាគារវៈអចលចេតិយ ។

ថ្ងៃមួយគឺទ្រង់គង់ក្នុងសមាបត្តិ　　ព្រះញាណស្ងប់ស្ងាត់លះកាត់លោកីយ៍

អរហត្តផលតម្កល់ប្រក្រតី　　ឆាប់ក្តីយូរក្តីវិស័យពុទ្ធញាណ ។

ថ្ងៃពីរប្រមើលមើលគ្រប់វេនេយ្យ　　ឧបនិស្ស័យសព្វសត្វដែលមាន
ដោយព្រះករុណាសមាបត្តិញាណ　　ត្រួតសត្វកោដិលានមានពីរវារៈ។

ថ្ងៃបីទ្រង់លៃវិន័យអាជ្ញា　　បញ្ញត្តសិក្ខាតាមការជ្រាបជាក់

មានរឿងកើតមុនខូចគុណសាវ័ក　　មានហេតុជាក់លាក់ទើបដាក់វិន័យ។

ថ្ងៃបួនអង្រួនហឫទ័យករុណា　　ជាតកទេសនាសាស្តាលកលៃ
ដើមរឿងជាហេតុបង្កើតអត្ថន័យ　　ជាតកប្រពៃលៃតាមហេតុការណ៍ ។

ថ្ងៃប្រាំទ្រង់ប្រោសដល់ពួកព្រះញាតិ　　អង្គព្រះលោកនាថសម្តែងបាដិហារ្យ
កម្ចាត់មានះព្រះញាតិវង្សា　　ទើបត្រាស់ទេសនាគម្ពីរពុទ្ធវង្ស ។

ថ្ងៃប្រាំមួយទ្រង់គង់ធ្ងន់ក្នុងធម៌　　បរិស័ទណាល្អមានធម៌ទ្រទ្រង់
ស្តេចយាងទទួលស្រុះស្រួលដោយអង្គ　　គារវៈផូរផង់ឆ្ពោះត្រង់ព្រះធម៌ ។

ម្ភៃប្រាំពីរទ្រង់គង់ចាំវស្សា បើមាននរណានិមន្តដោយល្អ
ពេលចេញវស្សាមុនយាងចេញចរ ទ្រង់ចម្រើនពរត្រាស់លាអ្នកនោះ។

ម្ភៃប្រាំបីទ្រង់គង់យ៉ាងហ្មត់ចត់ មុនកត្តក្រោយកត្តគ្មានភ្លាត់ភ្លេចសោះ
បំពេញពុទ្ធកិច្ចទ្រង់យាមទាំងអស់ ពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះមនុស្សនិងទេវតា។

ម្ភៃប្រាំបួនទ្រង់គង់សោយមំសៈ ក្នុងថ្ងៃទ្រង់ដាក់អនុដ្ឋានកាយា

បិណ្ឌបាតចុងក្រោយជាទានថ្លៃថ្លា សោយរសមំសាហឬទ័យបរិសុទ្ធ។

សាមសិបអវសានទ្រង់បានចូលឈាន មុននឹងនិព្វានឈានច្រើនបំផុត
ម្ភៃបួនសែនកោដិសមាបត្តិបរិសុទ្ធ រួចហើយទ្រង់ផុតរលត់សង្ខារ ។

អហ៊ីរខ្ញុំបង្គំវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវាព្រះធម៌ថ្លៃថ្លា

ព្រមទាំងព្រះសង្ឃផូរផង់លីលា ចិន្តាលំអុតព្រះពុទ្ធនិយាម ។

សូមឲ្យសព្វសត្វបដិបត្តិតាមធម៌ សាសនាបវរល្អដូចព្រះនាម

អរហំសម្មាគ្មានការទាក់ទាម កិលេសរវាមរវាតសូន្យបង់ ។

សូមឲ្យសាសនាសម្មាសម្ពុទ្ធ បរិស័ទមោះមុតរួមចិត្តទ្រទ្រង់
ឋិតថេរចេរកាលអភិបាលដោយសង្ឃ ព្រមព្រៀងស្មោះត្រង់ផ្ចិតផ្ចង់សិក្ខា

សូមមនុស្សទេវតាមានការគោរព ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ក្នុងព្រះសាសនា
សូមបានសំរេចដូចក្តីប្រាថ្នា អស់នូវតណ្ហាទុក្ខាចប់ហោង ។

ឋានត្រៃរតនៈ

ក្រុងពារាណសីទឹកដីពោធិសត្វ ក្នុងសង្សារវដ្តបំពេញបារមី
ព្រះបាទព្រហ្មទត្តគ្រងដែនកាសី ព្រះពោធិសត្វថ្ងៃបួសជាតាបស។
ឥសិបតនៈព្រៃមិគទាយា ឋានព្រះភគវាគ្រប់អង្គទាំងអស់

សម្តែងធម្មចក្រប្រោសពួកតាបស អរិយមគ្គខ្ពង់ខ្ពស់បឋមទេសនា។
អាសាធបុណ្ណមីថ្ងៃកំណើតធម៌ ទេសនាបវរមជ្ឈិមាយាត្រា
ថ្ងៃខួបកំណើតព្រះធម្មទេសនា បរិស័ទជ្រះថ្លាថ្វាយផ្កាចេតិយ ។
អាសាធបុណ្ណមីថ្ងៃកំណើតសង្ឃ សរណះពេញអង្គសង្ឃគម្រប់បី
ឋានត្រៃរតនៈក្នុងដែនកាសី អាសាធបុណ្ណមីអាសាឡ្ហបូជា ។
ចេតិយព្រះយសខ្ពស់ព្រោះសសរ យសបានស្តាប់ធម៌តលំដាប់គ្នា
ឯហិភិក្ខុដោយព្រះភគវា ព្រះយសបានជាសង្ឃព្រះអរហន្ត។
ហាសិបប្អូនអង្គសម្លាញ់ព្រះយស មកបួសទាំងអស់ព្រៃមិគទាយវន
ឋានត្រៃរតនះឋានព្រះភគវ័ន្ត ត្រាស់ប្រាប់អរហន្តចេញផ្សាយសាសនា។
ខ្ញុំថ្វាយបង្គំឋានត្រៃរតនះ ដោយចិត្តស្មោះស្ម័គ្រនឹកព្រះសាស្តា
នឹកព្រះអរហន្តនឹកធម្មទេសនា ខ្ញុំសូមប្រាថ្នាផុតកាមលោកីយ ។

ការក្រាបថ្វាយបង្គំទិសទាំង ៩

អហំ តាំងស្មារតី ឱនសិរសីថ្វាយបង្គំ

ព្រះពុទ្ធជាធំ គង់មជ្ឈឹមជាកណ្ដាល ។

មានអគ្គអរហន្តា គង់ទិសាសព្វៗកាល

ព្រះទ័យត្រេកត្រអាល ប្រោសប្រទានធម៌ទេសនា

ព្រះសារីបុត្រចាំ គង់ខាងស្ដាំព្រះសាស្ដា

ព្រះអានន្ទបច្ឆិមា គង់ខាងក្រោយព្រះអង្គស្មោះ

ព្រះមោគ្គល្លានណា គង់ឧត្តរាឆ្វេងចំពោះ

ព្រះកោណ្ឌញ្ញត្ថេរនោះ គង់ទិសបូព៌ចំព្រះភក្ត្រ ។

ព្រះគវម្បតិត្ថេរ គង់នៅឯពាយ័ព្យជាក់

ព្រះឧបលិត្ថេរ គង់និរតីនៃព្រះអង្គ ។

ព្រះកស្សបត្ថេរ គង់នៅឯអគ្នេយ៍ត្រង់
រាហុលបុត្រព្រះអង្គ គង់នៅត្រង់ទិសព្វាយ័ព្យ ។
បើអ្នកណាបានដឹងយល់ ព្រះពុទ្ធមង្គលគួរឲ្យបាន
ទន្ទេញទុកក្នុងប្រាណ ប្រឹងសិក្សាថ្វាយបង្គំ ។
មានបាលីលោកពោលថា បើនរណាខំផ្ចិតផ្ចង់
លំអុតលំឱនអង្គ កុំឲ្យបង់ធម៌ប្រពៃ ។
ជ្រះសោករោគាពាធ ឧត្បាតវេសវាងវៃ
កន្ទាំងភ័យ ផុតមោះមែមកបៀតបាន ។
សួស្តីជ័យជម្នះ មានតេជះរក្សាប្រាណ
ឥតអ្វីមកបៀតបាន រៀងរួចដល់និព្វានហោង ។

❧❧❧

ព្រះធម៌ប្រាំបួនឋាន

ព្រះពុទ្ធឋិតឋានមជ្ឈិម ព្រះសារីបុត្រទាទឹមគង់ទាក់សិនណា

ព្រះអានន្ទគង់បច្ឆឹមា ព្រះមោគលានណាគង់ទិសឧត្តរ

ព្រះកោញ្ញគង់ទិសបូព៌ ព្រះគវម្បតីចរណោគង់ពាយព្យ

ព្រះឧបលីគង់រតីផ្ចាប់ អង្គព្រះកសប្បគង់អាគ្នេយ៍ថាន

ព្រះរាហុលគង់ទិសឥសាន្ត គ្រប់ប្រាំបួនឋានជាទីបូជា

យើងខ្ញុំបង្គំវន្ទា សព្វទិសនាៗសូមសុខសួស្ដី

សូមឲ្យបំបាត់ទុកភ័យ ឧបទ្របចង្រៃកុំបៀតបៀនកាយ

តេជអំណាចខ្ញុំថ្វាយ បង្គំពីឆ្ងាយសូត្រសព្វវេលា

ខ្ញុំសូមផ្ដាច់កម្មពារវេរា ទាន់ព្រះភគវាសេអាមេត្រី

ព្រះអង្គស្រេង់សត្វក្នុងលោកីយ ដាក់សំពៅថ្មីដំកល់ថានសុខ

ជាថ្នល់ជាស្ពានទៅមុខ ដាក់ដល់ឋានសុខគឺនិព្វានហ្មង ។

បារមី ៣០

១-ឥតិបិ ទានបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ ទានឧបបារមី សម្បន្នោ សោភគវា ឥតិបិ ទានបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយទានបារមី ទានឧបបារមី ទានបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

២-ឥតិបិ សីលបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ សីលឧបបារមី សម្បន្នោ សោភគវា ឥតិបិ សីលបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសីលបារមី សីលឧបបារមីសីលបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

៣-ឥតិបិ នេក្ខម្មបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ*

ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ នេក្ខម្មបារមី នេក្ខម្មឧបបារមី នេក្ខម្មបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។

៤-ឥតិបិ បញ្ញាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ បញ្ញាឧបបារមី សម្បន្នោ សោភគវា ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ បញ្ញាបារមី បញ្ញាឧបបារមី បញ្ញាបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

៥-ឥតិបិ វីរិយបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ វីរិយឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ វីរិយបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ វីរិបារមី វីរិយឧបបារមី វីរិយបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

៦-ឥតិបិ ខន្តិបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ ខន្តិឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ ខន្តិបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ

ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយខន្តិបារមី ខន្តិឧបបារមី ខន្តិបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង។*

៧-ឥតិបិ សច្ចបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ សច្ចឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ សច្ចបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសច្ចបារមី សច្ចឧបបារមី សច្ចបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

៨-ឥតិបិ អធិដ្ឋានបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋានបារមី អធិដ្ឋានឧបបារមី អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

៩-ឥតិបិ មេត្តាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ មេត្តាឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ មេត្តាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ មេត្តាបារមី មេត្តាឧបបារមី មេត្តាបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

១០-ឥតិបិ ឧបេក្ខាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា ឥតិបិ ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយឧបេក្ខាបារមី ឧបេក្ខាឧបបារមី ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមីដូច្នេះផង ។*

១-ឥតិបិ សមតឹសបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយ បារមីទាំង ៣០ ដូច្នេះផង ។*

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់នាងសិកាខិសាខា

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា *តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយទាន*

នូវប្រាសាទថ្មីតាមទ្រព្យដែលមាន ជាវិហារទានថ្វាយចំពោះសង្ឃ ។

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា *តើនៅពេលណាខ្ញុំបានឱនអង្គ*

ថ្វាយគ្រែពូកខ្នើយដោយចិត្តផ្ចិតផ្ចង់ ចំពោះដល់សង្ឃដែលគង់ក្នុងវត្ត ។

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា *តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយកត្ត*

ផ្សំដោយមំសៈធ្វើដោយហ្មត់ចត់ សាលាកកត្តជាអាហារទាន ។

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា *តើនៅពេលណាជួបព្រះទ្រង់ញាណ*

ព្រមទាំងព្រះសង្ឃសទ្ធាខ្ញុំមាន ថ្វាយចីវរទានសំពត់សាច់ល្អ ។

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា *តើនៅពេលណាជួបសង្ឃបវរ*

ថ្វាយភេជ្ជៈទឹកឃ្មុំប្រេងស្ករ ទឹកដោះគោល្អ និងទឹកអំពៅ ។

មកដល់ឥឡូវខ្ញុំបានសំរេច *គ្រប់មុខស្រេចបាច់ឥតមានសល់នៅ*

ខ្ញុំបានថ្វាយទានកប់ទុកយ៉ាងជ្រៅ ក្នុងដំណើរទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

ធម៌ឧទ្ទិសផល

ទានសីលដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ព្រះគុណល្អិយខ្ញុំសច្ចា
ឧទ្ទិសផលនេះណា ជូនមាតាបិតាខ្ញុំ ។
ជីដូនទិងជីតា គ្រូអាចារ្យទាំងតូចធំ
ញាតិមិត្តគ្រប់និគម មកជួបជុំទទួលផល ។
ដែលកូនចៅបានធ្វើ នូវអំពើជាកុលស
សូមទានឲ្យបានដល់ ទោះមណ្ឌលឆ្ងាយយ៉ាងណា។
កុសលទាំងអស់ហ្នឹង សូមទីពឹងលើទេវតា
សូមមានចិត្តមេត្តា នាំផល្លាទាំងអស់នេះ ។
ទៅជូនឲ្យខ្ញុំផង ដូចបំណងកុំបីធ្វេស

កូនចៅនៅឯណេះ មិនប្រហែសបញ្ជូនមក ។
សូមមានចិត្តរីករាយ ដោយសប្បាយទទួលយក
កូនចៅបានលៃលក បញ្ជូនមកគ្រប់ៗគ្នា ។
ដើម្បីសោយកម្សាន្ត សូមឲ្យបាននៅសុខជា
កូនចៅទាំងអស់គ្នា បានបូជាជូនទៅហោង ។

ធម៌ឧទ្ទិសសង្ខេប

ទានសីលយើងទាំងឡាយ សូមផ្សព្វផ្សាយដល់ញាតិមិត្ត
ទៅកាន់ទិព្វថ្វាយជិត មានវិបត្តិយ៉ាងណាក្តី
សូមឲ្យរួចរំដោះ ចាកទុក្ខទោសគ្រោះចង្រៃ
បានសុខរៀងរាល់ថ្ងៃ ជួបដល់និព្វានហោង ។

ធម៌សម្រាប់សូត្រឧទ្ទិស

សូមឲ្យអ្នកទាំងឡាយ សុខសប្បាយទាំងអស់គ្នា

កុំឲ្យមានរោគា ព្រមទាំងញាតិមិត្តសន្តាន

ចូរខំប្រឹងប្រព្រឹត្ត សាងសុចរិតធម៌ឲ្យបាន

សព្វថ្ងៃសាសនាមាន ខំធ្វើទានសីលភាវនា ។

កើតមកក្នុងលោកិយ ទាំងប្រុសស្រីមានវាសនា

ខំប្រឹងរៀនធម៌អាថ៌ ទាន់សាសនាព្រះទ្រង់ញាណ

ដ្បិតយើងមិនដឹងផ្លូវ នឹងដើរទៅកាន់និព្វាន

ជាទីសុខក្សេមក្សាន្ត លះបង់បានចាកមន្ទិល ។

ជាធម៌ប្រពៃពិត វិសេសពិតនោះឯងណា

កាត់បង់នូវអវិជ្ជា គឺបណ្តាញកិលេសហោង ។

ផ្សាយមេត្តាចំពោះទិសទាំង១០

១-សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយសត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសខាងកើត កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

២-សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយសត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសអគ្នេយ៍ កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៣-សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសខាងត្បូង កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៤-សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសនិរតី កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៥-សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសខាងលិច កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៦-សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិសពាយ័ព្យ កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៧-សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅក្នុងទិសខាងជើង កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៨-សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅ ក្នុងទិស ឦសាន កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

៩-សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅក្នុងទិសខាងលើ កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

១០-សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅក្នុងទិសខាងក្រោម កុំបីមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខចុះ ។

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ សុខិតា ហោន្តុ និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ អនីឃា ហោន្តុ ទីឃាយុកា ហោន្តុ អរោគា ហោន្តុ សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរកុំមានពៀរនឹងគ្នា ចូរនូវជាសុខចុះ ចូរកុំមានទុក្ខនឹងគ្នា ចូរកុំមានព្យាបាទនឹងគ្នា ចូរឲ្យជាអ្នកឥតមានសេចក្ដីទុក្ខភ័យ ចូរឲ្យមានអាយុវែង ចូរកុំឲ្យមានរោគ ចូរឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ ចូររក្សាខ្លួនឲ្យបានសេចក្ដីសុខចុះ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួងដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីទុក្ខ សូមឲ្យជាសត្វឫាត់សេចក្ដីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជាសត្វឫាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើយនូវសេចក្ដីសោក សូមឲ្យជាសត្វឫាត់សេចក្ដីសោកទៅហោង ។

គាថាសូមសេចក្ដីសុខ

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ សាសនំ ។

វីទេវតានិងនាគ ឋិតនូវភាគភូមិផែនដី ឬ លើអាកាសក្ដី មានសេរីដ៏ឧត្ដម សូមអនុមោទនា នូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំហើយសូមជួយថែទាំ ពុទ្ធសាសនាអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ រាជានោ ។

វីទេវតានិងនាគ ឋិតនូវភាគភូមិផែនដី ឬ លើអាកាសក្ដី មានសេរីដ៏ឧត្ដម សូមអនុមោទនា នូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំហើយសូមជួយថែទាំ ព្រះមហាក្សត្រអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ ញាតិយោ ។

រីទេវតានិងនាគ ឋិតនូវភាគភូមិផែនដី ឬ លើអាកាសក្តី មានសេរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនា នូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំហើយសូមជួយថែទាំ ក្រុមញាតិអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ បាណិនោ ។

រីទេវតានិងនាគ ឋិតនូវភាគភូមិផែនដី ឬ លើអាកាសក្តី មានសេរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនា នូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំហើយសូមជួយថែទាំ នូវពួកសត្វអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ នោសនា ។

រីទេវតានិងនាគ ឋិតនូវភាគភូមិផែនដី ឬ លើអាកាសក្តី មានសេរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនា នូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំហើយសូមជួយថែទាំនូវយើងខ្ញុំអស់កាលវែង ។